BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO FIORENSE
42
4 K
5

Digitized by Google

Digitized by Google

CONSTITUTIONES
ET
DECRETA APOSTOLICA

'A Regularibus in publica Mensa, sivè alias in Capitulo, ad hoc specialiter convocato, singulis annis, ac statutis temporibus legenda,

Novissimè in meliorem formam, ac ordinem disposita; atque coordinata.

Accedit in fine Appendix continens varia alia Decreta, & Constitutiones, quas licèt Regulares in publico legere non teneantur, ipsis tamen scitu necessaria sunt.

ROMÆ MDCCXX.
Ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

Superiorum permissu, ac Privilegio.

REIMPRIMATUR.

Si videbitur Rmo Patri Sacri Apostolici Palatii Mag.

T. Cervinus Episcopus Heraclea Vicesgerens.

REIMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Sellari Ordinis Prædicatorum, Sac. Apost. Palatii Magister.

Digitized by Google

XXVIII.

Constitutio de largitione munerum utriusque sexus Regularibus interdicta

Edita A. D. 1594.

Legenda singulis annis mense Januarii.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

RELIGIOSÆ Congregationes, ab insigni sanctitate virisSpiritus Sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conservandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint; Nam cum ea sit rerum humanarum conditio, & natnra, ut etiam, quæ optimè fundata, & constituta sunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim dœmonis astutia paulatim deficiant, ac nisi cura pervigili sustententur, in deterius prolabantur; idcircò Summorum Pontificum vigilantia magnoperè laboravit, ut Regularium Ordinum disciplina aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Con-

Exordium.

Digitized by Google

ſtitutionibus communita, integra, atque iucolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem Officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) Divina adjutrice gratia, cupimus imitari.

Munerum largitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ a pluribus religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſvis hominibus quavis ex cauſa ſæpè tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcavere ſtudentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione univerſis, & ſingulis cujuſcumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeu cujuſvis Congregationis, Societatis, & Inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis utriuſlibet ſexus omnes, & quacumque largitionem, & miſſionem munerum penitus interdicimus.

Qui ſint Regulares declarantur.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam ſingulorum Conventualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum, quàm Provincialia, aut Generalia cujuſlibet Provinciæ, ſive univerſi Ordinis,

nis,

Digitized by Google

nis, Societatis, aut Instituti, eorumque, vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscumque Officiales, & singulares personas: Ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujusmodi Superiores quascumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magistros, Ministros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conventuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum quorumcumque Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores, etiam majores, Guardianos, Ministros, Rectores, atque Abbatissas, Priorissas, & alio quovis titulo Præsidentes, tàm ipsis Regularibus, quàm Locorum Ordinariis, seu quibusvis Superioribus subjectas utriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeo ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè, palam, vel occultè, tàm communi, quam particulari, & proprio nomine, etiam sub quovis statuti, vel consuetudinis, seu verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque causa, nisi in generali Capitulo, aut alia generali Congregatione, re mature discussa, unanimi consensu omnium, Superiorumque permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Digitized by Google

Et quid prohibitum sit.

§. 3. Id autem ita absolutè, & generatim vetitum intelligatur, ut neque omninò fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, sive eleemosynis, aut subsidiis certis, vel incertis, ordinariis, seu extraordinariis, mensæ, seu massæ communis, vel cujusvis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecuniis, etiam quæ a singulis quovis modo acquisitæ in commune conferendæ omninò sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur; nec si forsan privatim, & nominatim cuilibet Religioso a suis Superioribus, vel a propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel a piis Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquo modo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique, ut ad libitum de eis disponant, per Superiores concessæ fuerint: Præterquam leviora esculenta, aut poculenta, seu ad devotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantum, quamquam verò particulari nomine (ubi Superiori

de

de consensu Conventus videbitur) tradenda.

§. 4. Sed & hujusmodi missiones munerum ipsis Religiosis utriuslibet sexus non solùm per se, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas declaramus. Quibus donari non liceat.

§. 5. Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiamsi munera miserit cuivis personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ, cujuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non solùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, Tonsuræ, aut Professionis Monialium, tàm sibi subditarum, quàm non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Provinciali, aut cujusvis Monasterii, Prioratus, Domus, aut cujuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos quoque Religiosos (ne prava ambitione im-

pulsi pro consequendis in sua Religione gradibus,& dignitatibus alter alterius gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minutarum de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Etiamsi in alicujus Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarii honorem.

§. 6. Insuper prohibemus, ne unquam eisdem Regularibus liceat ullas pecunias quoquomodo erogare in alicujus etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prædictis personis quavis auctoritate, vel dignitate fulgentibus, honorificè, laute, & opiparè excipiendis, seu pro quibusvis conviviis eisdem, aut cuivis illorum quacumque occasione, vel causa exhibendis, vel pro comessationibus, aut compotationibus quibusvis personis, tàm ejusdem Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut Loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusvis publicis, aut privatis sacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum. & Sanctarum vita, aut res piè gestæ, etiam in memoriam Pas-

Poſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, sivè in quibusvis rebus ſupervacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Nisi re ipſa pro Divino cultu, & veris Christi pauperum indigentiis, ſervato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione, de conſilio, & conſenſu Superiorum ſublevandis, aut alias in rebus licitis: & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus, ſumptus hujusmodi fiant.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apoſtolica doctrina, ſacrisque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimmo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis, ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum, aut Regularium hujusmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, sivè aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (ut decet) integrè in uſus pios hoſpitalitatis hujusmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſteriis, ſeu locis deſer-

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

sertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occasione transitus, sive aliàs ex devotionis, aut necessitatis causa eo divertere contigerit, eos sane deceretRefectorio communi cum Religiosis, mensaque, & ferculis communibus, nequaquam a cæteris distinctis contentos esse. Verùm omnino ipsi Regulares in hospitibus hujusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pontifex interdicit quibuscumque facultatibus munera, ut supra prohibita recipere.

§. 10. Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quisquiam ex prædictis Laicis aliàs, quàm ut superiùs dictum est, vel Clericus sæcularis, vel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Provincialis, aut Monasterii, Domus, vel loci cujuslibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Ministri utriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Alias ad restitutionem ipso facto vult teneri.

§. 11. Quod si vel ab aliquo particulari Religioso, vel a Superiore quopiam

piam Generali, Provinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut a Conventu, Capitulo, vel Congregatione, sive ab universo Ordine, & Religione quicquam receperit, id quod acceperint suum non faciant. Verum ipso facto absque aliqua monitione Judicis, decreto, sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in utroque foro teneantur: adeo ut restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolvi possint.

Quæ restitutio fieri debeat loco, de cujus bonis facta est largitio.

§. 12. Hanc autem restitutionem fieri volumus non privatim ei Religioso, qui donavit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cujus bonis facta est largitio, vel si non de ejus bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel universi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ, aut massæ, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur; itaut nec qui donavit, nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget, concedere quomodo possit.

Regularium contravenientium pœnæ.

§. 13. Quod si quis ex supradictis Regularibus utriuslibet sexus cujuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus conjunctim cum cæteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, ut omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipso privatus, ac ad illa, & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, et inacapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et prœterea privationem vocis activæ, & passivæ absque ullo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat, nec non ultra hujusmodi pœnas, etiam, tanquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis, aut quærelæ, quam etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque suppliciis affici debeat.

§. 14. Pœnis aliis a Jure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cujusvis Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut loci statuta, vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quo-

Executorum deputatio, & facultas.

§. 15. Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Provincialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inviolate observari; & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animadverti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsen-

sentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumcumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsos tollimus, & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpta quotannis in Capitulis &c. publice legantur.

§. 17. Volumus autem, ut præsentes litteræ in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujusque Regionis sermonem versa) & a Loci Ordinario, qui id quam primum fieri curet, subscripta inserantur; & saltem quotannis in Capitulis, sive Congregationibus cujusque earum, alta, & intelligibili voce legantur.

Publicationem ejus In Urbe omnes arctare vult.

§. 18. Et nihilominus post sexaginta dies a die publicationis (ut præfertur) in Romana Curia facienda unumquemque citra montes, ultra montes vero post quatuor

tuor menses, perinde arctent, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

§. 19. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. **Transumptorum fides sanctio pœnalis.**

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, tertiodecimo Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio: **D. P. An. 2. 13 Kal. Jul.**

L. Card. Prodat.
M. Vestrius Barbianus.
A. de Alexiis.
Registrata apud Marcellum Secret.

In

In Nomine, & a Nativitate Domini milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, Indictione ſeptima, die vero ſecunda menſis Julii, Pontificatus SS̄mi in Chriſto Patris, & Dn̄i Noſtri Dn̄i Clementis *Divina Providentia* Papæ VIII. *Anno Tertio. Retroſcriptæ Litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in aciæ Campi Floræ, & aliis locis publicis, & conſuetis per me Proſperum Spada, & Franciſcum de Bonis ejuſdem SS̄mi D. N. Papæ Curſ.*

Ita eſt Franciſcus de Bonis Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ.

Gabriel Savarellus Curſ. Mag.

CCLXVII.

Sanctiſſimi Dn̄i Noſtri Dn̄i Urbani Divina Providentia Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus utriuſque ſexus interdicta.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper a Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio noſtro Antonio tituli S.Petri ad Vincula Preſbytero Cardinali S. Honu-

nuphrii nuncupato, Majori Pœnitentiario, ac nostro in Alma Urbe Pro-Vicario in spiritualibus generali, & nostro secundum carnem Fratre germano, a Nobis deputato, emanavit declaratio tenoris subsequentis, videlicet.

§ I. Cum circa interpretationem Constitutionis felicis record. Clementis VIII. sub dat. xiij. Kalendas Julii Pontificatus sui Anno Tertio de Largitione munerum Regularibus utriusque sexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter a SSmo Dño Nostro URBANO Divina Providentia Papa VIII. coram Eminentissimo Cardinali Sancti Honuphrii Majori Pœnitentiario, ac Urbis Pro-Vicario deputata, auctoritate sibi attributa declaravit, & declarat, munera a Religiosis utriusque sexus tribui posse ex causis gratitudinis, conciliationis benevolentiæ, ejusque conservationis erga ipsam Religionem, vel Conventum, aliisve causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeste tamen, ac discrete, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu majoris partis Conventus, si talis consensus de jure, vel ex Constitutionibus, seu consuetudinis cujusque Religionis respective, in hujusmodi casibus requiratur. Con-

Digitized by Google

sensum vero Conventus in §. 3. ejusdem Constitutionis ad leviora esculenta, aut poculenta, seu ad devotionem, & religiositatem pertinentia munuscula largienda &c. requisitum, intelligi debere de consensu alias de jure requisito, & ubi concurrit ambitionis suspicio, qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorum in scriptis in §. 4. ejusdem Bullæ requisitam, sed sufficere licentiam etiam oretenus eisdem concessam, declarat. Comessationes autem, compotationes, & convivia in excipiendis præsertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinariis honorifice, & laute, de quibus in §. 5. & 6. ejusdem Constitutionis, censeri tantummodo prohibita, si decentiæ status regularis adversentur. Restitutionem vero receptorum Conventibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum est intelligi debere de Conventibus, ad quos data, donata, seu missa de jure pertinent, si id commode fieri potest, alias Conventi ejusdem Religionis viciniori loco, ubi petita fuit absolutio, restituantur.

§. 2. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusque adversus supradictæ Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, a pœnis quibuscumque in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debe-

re

re a propriis Confessariis absolvi in foro conscientiæ, etiam non facta prius hujusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos vero, qui præter modum prædictum graviori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeant, eadem Sanctitas concedit Majori Pœnitentiario, ut de præteritis usque ad diem datæ præsentium in foro conscientiæ absolvat, dispenset, & condonet, seu absolvi, dispensari, & condonari mandet, pro ut in Domino magis expedire judicaverit.

§. 3. Et ne prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuscumque Monasterii, Conventus, Domus, ac Collegii Regularis sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso jure incurren. efficere teneantur, ut in perpetuum singulis annis mense Januario, non solum prædicta Constitutio (quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas omnino observari jubet, & quatenus opus sit innovat, quemcumque prætensum non usum, aut prætensum usum, seu prætensam consuetudinem damnando, & irritando), verum etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Eccle-

siasticis Personis etiam Regularibus, quam Laicis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenduntur, prædictam Clementis Constitutionem contra præsentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 15. Septembris millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Confirmatio Apostolica supra positæ declarationis.

§. 4. Quapropter, ut præmissa firmius subsistant, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostoli-

ſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 6. Non obſtan. quod ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diverſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Conſtitutione hujuſmodi voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibnſcumque. Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xvi. Octobris MDCXXXX. Pontificatus Noſtri Anni Decimo octavo. Dat. An. D. 16. Octob.

M. A. Maraldus.

In Nomine, & a Nativitate Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, Indictione octova, die vero trigeſima menſis Octobris, Pontificatus SSmi in Chriſto Patris, & Dñi Noſtri Dñi Urbani *Divina Providentia* Papæ VIII. *anno de-*

 cimo

cimo octavo, retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, & consuetis per nos Hieronymum Mascellam, & Andream Castruccium ejusdem SS̄mi D. Nostri Curs.

Ita est Hieronymus Mascella SS̄mi D. N. Papæ Curs. pro D. Mag.
Ita est Andreas Castruccius Sanctissmi D. N. Papæ Curs.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis latum coram san. mem. Alexandri VII.

Legendum singulis annis die prima Martii una cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad ipsam S. Universalem Inquisitionem spectan. quotannis legi solitis menſe Augusti juxta Decretum san. mem. Vrbani VIII. infra ponen.

Ex Decreto dictæ Sac. Congreg. Vniversalis Inquisitionis annuente sa me. Clem. IX. die 7. Novembris 1668. prorograta fuit lectio hujus Decreti una cum aliis per totum menſem Martii.

Exem-

Exempla ejusdem Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conventus, itaut ab omnibus Religiosis videri, ac legi possint.

Feria v. Die 8. Julii 1660.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud S. Mariam Majorem coram SS. D. N. D. ALEXANDRO *Divina providentia* PAPA VIII.. *ac Emis, & Rmis DD.S.R.E. Cardinalibus in universa Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.*

Paulus V. prohibuit super Reg. ne se ingerant in causis S. Officii, & injunxit denunciari Inquisit. suspectos de hæresi &c.

LICET alias per Constitutionum fel. record. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris MDCVI., quæ incipit: *Romanus Pontifex*, fuerit districte prohibihum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio, in causis ad Sanctum Officium spectantibus se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; immo ex ejusdem

Conſtitntionis diſpoſitione eiſdem fuerit graviter injunctum, ut ſuos ſubditos, ac religioſos, quos hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos noverint, abſque alia conſultatione cum propriis ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quavis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient:

Alex. VII. ſciens revocari in dubium talem obligationem.

§ 1. Nihilominus animadvertens Sanctiſſimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem, adeo ut nedum ſuos ſubditos non denuncient, verum etiam fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia, ad id faciendum, ut deberent, non obligent, immo aliquando eoſdem perperam inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententiis confirmare tentantes, eoſdem in maximum Fidei diſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Conſt. Pauli V. renovat, & mandat ſervari, ac non impediri recurrentes ad S. Offic.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abuſum hujuſmodi ex ſui paſtoralis officii debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis votis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum Car-

Cardinalium adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovans Constitutionem prædictam a fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans.

§. 3. Hoc præsenti decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocumque nomine nuncupatis, Superioribus cujuscumque Ordinis, & Instituti, sive Mendicantium, sive non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcumque, etiam Societatis Jesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimendi, ut omnino dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leviter suspectos deferant, & judicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere,

rere aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sive directe, sive indirecte avertere, retrahere, dissuadere, immo prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem Decreto omnino pareant, & alios Christifideles, etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, rejectis penitus hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, qua Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non subsistentes, & a mente Sanctitatis Suæ prorsus alienas reprobavit, & reprobat.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisve quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus, itaut nedum ipsimet denunciationes differant, vel ab illis prorsus abstineant; verum etiam multoties ab eisdem alios a se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Moneantque subditos, ut quos. §. 5. Propterea idem Sanctissimus declaravit, præfatos subditos absque ulla partici-

ticipatione, etiamsi nulla petita venia a Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omnino teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos ejusdem Ordinis, & Religionis, noverint esse de fide quomodolibet etiam leviter suspectos.

cumque etiamsi suos super suspectos de hæresi denuncient.

§. 6. Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios, a se consilium, ut supra, petentes, monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos a denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tam Superiores, quam subditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon privationis quarumcumque Dignitatum, seu Prælaturarum, seu Officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Suæ, ac Successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & Successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expresse reservavit.

Et ad idem obligent petentes consilium, nulla admissa excusatione

Sub pœnis in præfata Constitut. contentis, aliisque.

Decretum hoc legatur singulis annis cum aliis.

§. 7. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, ut supra reservatis, ut Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel alias in Capitulo ad hoc specialiter convocato, legi curent una cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus quotannis legi solitis, juxta Decretum fel. rec. Urbani VIII.

Ejusque exemplum publice affigatur.

§. 8. Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, itaut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant.

Ac de publicatione certior fiat Sac. Congr. seu Inquisit.

§. 9. Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribns Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores ubi sunt.

Publicatum omnes arctat,

§. 10. Statuitque præterea, Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Ba-

silicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Flore affixum, omnes ubique existentes arctare, & afficere, ac si unicuique personaliter fuisset intimatum.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die vero vigesima quarta mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Alexandri *Divina Providentia* Papæ VII. *Anno ejus sexto, supradictum Decretum affixum, & pubblicatum fuit ad valvas Basilicarum Sancti Petri de Urbe, nec non ad valvas Palatii S. Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Hieronymum Mascella ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

DE

DECRETUM

Ut omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium.

Legen. una cum aliis singulis annis feria vi. post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, vel per totum mensem Augusti, ut ex speciali Decreto dictæ Sacræ Congregationis lato die 5. Novembris 1638.

Necnon exempla prædicti Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conventus, ut a Religiosis omnibus videri, ac legi valeant.

Feria v. die xiv. Aprilis
MDCXXXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro Domino URBANO *Divina Providentia* PA-

PA

PA VIII. *ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis*.

SANCTISSIMUS Dominus Noſter ſedulo incumbens, ut ea, quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter obſerventur, & omnimodam ſortiantur executionem, & diſtricte mandat, & præcipit, ut omnes Superiores cujuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularis, aut cujuſvis alterius Inſtituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur ſub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, aliiſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, ideſt feria ſexta poſt Octavam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virgnis legere in publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter convocato. Et inſuper in quocumque Generali, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, com-

commonere de injuncta omnibus obſervantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præſertim.

Julii III. Conſtitutionis undecimæ, incipit:*Licet a diverſis*: contra impedientes Inquiſitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pii V. Conſtitutionis 82. incipit: *Si de protegendis*: contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut perterrefacientes quemvis ex Miniſtris ſanctiſſimi Officii Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Provincia obeuntium, ſeu Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem in cauſa Fidei quomodocumque productum, vel evocatum; necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, incedentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſtra, protocolla; exempla, ſcripturas, aliave inſtrumenta, ſive publica, ſive privata, ubicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem,

vel

vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto, nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus, inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite *legis Juliæ Majestatis*, eorumque fiiliis, irrogantur, & oblata revelantibus impunitate:

Pii IV. Constitutionis 31. incipit: *Cum sicut nuper*: contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et Gregorii XV. Constitutionis 34. incipit: *Universi Dominici Gregis*, ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu sacramentalis Confessionis, sive anse, sive post immediate, seu occasione, vel prætexto Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audien-

 dam

dam Confessionem electo, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes denuncient, vel dicentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Constitutionis 21. incipit: *Officii nostri partes*: de jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter Confessiones audiunt. Clementis VIII. Constitutionis 81. incipit: *Et si alias*. declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Judices laicos prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitutionis 79. incipientis; *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Constitutionis 27. incipit: *Cæli, & Terræ Creator*: contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcumque Divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constitutionis 113. incipit: *Inscrutabilia Judiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIIJ. Constitutionis 42. incipit:

cipit : *Cum sicut* : contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minusque eis in locis habitent. Et Gregorii XV. Constitut. 28. incipit: *Romani Pontificis*: contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constitutionis 26. incipit: *Romanus Pontifex*, revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquomodo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constitutionis 97. incipit: *Regis pacifici*, innovatoriæ Constitutionum a Sixto IV., & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum. Impositionis majorum pœnarum in transgressores, a locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorii XV. Constitutionis 29. incipit: *Sanctissimus Dominus Noster auditis*, ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam esse in peccato originali.

Gregorii XV. Constitutionis 27. incipientis: *Romanus Pontifex in specula*, re-

Digitized by Google

vocatoriæ quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constitut. extensivæ ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. record. Gregor. Papa XV. sub datum Romæ* 20. *Decembris* 1631.

Ejusdem Constitutionis 40. incip. *Apostolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Constitut. 114. incipit eo modo, revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constitutionis 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster sollicite animadvertens*: de Imaginibus nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, aut laureolis, non proponendis: Tabellis? aut luminaribus ad eorum sepulchra non apponendis: eorumve gestis, miraculis, revelationibus, beneficiorum impetrationibus non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitutionis 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui pastoralis officii*: de libris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis alio, ut imprimantur, sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, vel extra eam

sine

ſine Ordinarii, & inquiſitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suæ Conſtitutionis ſub datum Romæ die 5. Novembris 1631. incip. *Cum ſicut accepimus*: quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium haetenus editæ, & in poſterum etjam ſuper quacumque alia re dendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſerventur, itaut ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commode queant; deque hujusmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Urbe, & ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indict. 1,, *Pontificatus SS̃mi Dñi Noſtri Dñi* URBANI *Divina Providentia* PAPÆ VIII., *die vero ſeptima menſis Iunii, ſupradictæ Litteræ, ſive Decretum affixum; & publicatum fuit ad val-*

 vas

vas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in supradicto Decreto.

X I.

Contra impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

Edita Anno Domin 1571.

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inquisitores a multis impediebantur in eorum officiis sub variis prætextibus.

Licet a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, etiam per speciales Constitutiones in corpore juris insertas, fuerit rite, & salubriter sancitum, atque decretum, ut sæculi Potestates, & Domini temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum quorumcumque Rectores, quibuscum-

cumque dignitatibus, vel officiis, aut nominibus censeantur, Diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus hæreticæ pravitatis in ipso Inquisitionis negocio faveant, & assistant, nemoque ex prædictis Potestatibus, Dominis, & Rectoribus, eorumque Officialibus de crimine hæresis, cum mere sit Ecclesiasticum, quoquomodo cognoscat, vel judicet, neque Diœcesano Episcopo, vel Inquisitori ipsius Inquisitionis negocio incumbenti se opponere, aut ipsum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut favorem scienter dare audeat, perpetuæ damnationis sententia in eos, qui contra prædicta fecerint, promulgata, quam si per annum animo sustinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: usque adeo tamen in omnibus fere, non solum Italiæ, verum etiam aliis Provinciis, Civitatibus, Terris, & Locis, complurium laicorum, ut accepimus, mundanæ gloriæ processit ambitio, vel Sacrorum Canonum inscitia. vel Ecclesiasticæ disciplinæ contemptus, ut in animarum suarum perniciem, atque interitum, Diœcesanos Episcopos, & Inquisitores a Sede Apostolica institutos Inquisitionis Officium exercentes, alii sub justitiæ prætextu, ne ulli scilicet fiat injuria, impedire, alii vero sub pietatis colore, ut son-

tes scilicet severius puniantur, se ipsis Diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus adjungere, & una cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, Processus formare, formatosque suo judicio submittere non erubescant.

Pontifex ideo præcipit, ut nemo impediat Inquisitores in negocio Inquisitionis, nec se ingerat in cognoscendo crimine hæresis, nisi ab Inquisitoribus requisitus.

§. 1. Cui sane morbo jam nimis late progredienti, solitam, ac salutarem Ecclesiæ medicinam pro nostra Pastorali sollicitudine afferre cupientes, sæculi Potestates, Dominos temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum Rectores supradictos, necnon quascumque alias sæculares personas, tam privatas, quam publico quovis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis JESU CHRISTI Redemptoris nostri (cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne Diœcesanos Episcopos, & inquisitores ipsos in suo Inquisitionis negocio, ullo modo impediant, seu perturbent, neque se in hæresis crimine cognoscendo, vel judicando, quovis, etiam assistentiæ, & favoris colore, causa, vel occasione (nisi quatenus ab ipsis Diœcesanis Episcopis, aut Inquisitoribus, spontanea, & libera eorum voluntate fuerint requisiti) se ingerant, ordinationes, provisiones, & leges quascumque, de ipsius criminis cognitione latas Sacris Canonibus obsistentes,

tes, & Eccleſiaſticam Juriſdictionem impedientes, sina mora abrogent, & deleant, prout etiam Nos eas omnes invalidas fuiſſe, & eſſe decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

§. 2. Qui monitis his noſtris non obtemperaverint, quive ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut favorem dederint, noverint ſe, non ſolum per ſacras dictorum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, verum etiam per hanc noſtram ſanctionem, ſive ſententiam, & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Paoli, ac noſtra in ipſos non obtemperantes, quacumque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus), communione Fidelium, & homnium Eccleſiàſticorum Sacramentorum perceptione privatos, ac maledictionis, & execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematiſque, & majoris Excommunicationis mucrone percuſſos, itaut nemo unquam in præmiſſis delinquens, niſi a Nobis, & ſucceſſoribus noſtris canonice intrantibus, etiam prætextu quarumcumque facultatum, confeſſionalium nuncupatarum, etiam a Nobis, & dicta Sede hactenus emanatarum, vel in poſterum emanandarum, ſpecificam,

Inobedientibusque, & eorum fautoribus pœnas hic expreſſas imponit.

cam, & expreſſam, ac alias quam per verba generalia, de præſentibus noſtris Litteris mentionem non facientium, præterquam in mortis diſcrimine, abſolvi poſſit.

Inquiſitoribus etiam eaſdem pœnas infligit laicos cognoſcere de criminè hæreſis.

§. 3. Quibus etiam cenſuris ipſos Diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ſubjacere volumus, ſi laicos ſecum quomodocumque de ipſo crimine cognoſcere, aut judicare permiſerint.

Juſſio publicandi hanc Bullam.

§. 3. Ut autem præmiſſa omnia ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam juſte prætendere poſſit, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod præſentes Litteræ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Eccleſiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apoſtolicæ valvis, necnon in acie Campi Floræ, ut moris eſt, publicentur, earum exemplo ſingulis valvis, & acie hujuſmodi affixo, & dimiſſo. Nulli ergo &c.

P. D. An. 2. 18. Martii,

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Lecta, & publicata fuit die Veneris Sancti in Cappella Sanctitatis Suæ, dum Divina celebrarentur Officia.

Anno

Anno Domini 1551. *Indictione nona*, *die vero* 24. *mensis Martii Pontificatus Sanctissimi D.* N. Julii *Divina Providentia* Papæ III. *Anno ejus secundo*. *Retroscripta litteræ affixæ*, *& publicata fuerunt in valvis*, *seu Portis Principis Apostolorum de Urbe*, *& Sancti Joannis Lateranensis*, *& Cancellariæ Apostolicæ*, *necnon in acie Campi Floræ*, *dimissis copiis per nos Petrum Gomez Freyre*, *& Franciscum Munos Sanctissimi D. N. Papæ Cursores*. Publicatio.

Ita est Petrus Gomez Freyre Cursor manu propria.

Ita est Franciscus Munos Cursor manu propria.

Petrus Leobodie Magister Cursorum.

LXXXII.

Contra offendentes statum, res, & personas Sanctissimi Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis, eorumque filios, necnon complices, & fautores.

PIUS

Edita Anno Domini 1569.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Forma publicandi.

SI de protegendis cæteris omnibus Eccleſiæ Miniſtris, quos in fidem, & clientelam noſtram a Domino recepimus, cura Nobis quotidiana inſidet, quanto majore ſtudio eam Nos ſollicitudinem capeſſere neceſſe eſt, ut qui in Sacro Inquiſitionis hæreticæ oravitatis Officio verſantur, ſub tutela inviolatæ auctoritatis hujus Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequuntur?

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 1, Cum itaque ejus generis impiorum vis quotidie magis invaleſcat, qui omnibus malis artibus prædictum Officium ſubvertere, Miniſtroſque functionibus diſturbare moliuntur, eo jam nos detruſit neceſſitas, ut nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

Offendentes, ſeu impedientes perſonas Inquiſitorum &c.

§. 2. Hac igitur generali Coſtitutione de Fratrum noſtrorum conſilio ſancimus, ut quicumque ſive privatus, ſive cuncta Civitas. ſive Populus, ſive Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illuſtris, quemvis ex Inquiſito-

sitoribus; Advocatis, Procuratoribus, Notariis, aliisve Ministris prædicti Officii vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, aut Provincia obeuntium, seu accusatorem, & denunciatorem, aut testem in causa Fidei quomodocumque productum, vel evocatum occiderit, verberaverit, dejecerit, seu perterrefecerit.

§. 3. Quivi Ecclesias, ædes, aliasve res, sive publicas, sive privatas Officii, aut Ministrorum expugnaverit, invaserit, incenderit, expilaverit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regestra, protocolla, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita combusserit, diripuerit, seu interverterit, seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocumque modo illa exportaverit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, sive capiendi, sive comburendi, sive supprimendi causa fuerit, sive res, aut personas servari, defendive prohibuerit. Bonaque diripientes.

§. 4. Quive carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam, seu privatam effregerit, vinctum extraxerit, seu emiserit, capiendum prohibuerit, captumve eripuerit, receperit, occuluerit, seu facultatem effugendi dederit, seu jusserit id fieri, qui cœtum, concursumve fecerit, Et carceres frangentes &c. pœnas hic descriptas incurrant.

rit, sive ut aliquid prædictorum fieret homines accommodaverit, sive alias auxilium, consilium, aut favorem, publice, vel occulte, in quolibet prædictorum scienter præstiterit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, successum, diremptumve, nullum denique damnum re ipsa sit secutum; nihilominus is sit anathemate presentis Canonis auctoritate ligatus, idem quoque læsæ Majestatis reus, dominio; dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio Beneficio temporali. & perpetuo eo ipsa privatus, sæcularis Judicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ Legis per Constitutiones legitimas irrogantur. bonis, rebusque omnibus Fisci juribus applicatis, uti etiam est de damnatis hæreticis per Sanctiones Canonicas constitutum, ejus filii paterna infamia subjecti, omnis, & cujuscumque hæreditatis, & successionis, donationis, & legati, sive propinquorum, sive extraneorum omnino sint expertes, eisdem præterea portæ nunquam pateant Dignitatum.

Delinquentes claras tantummodo probationes in contrarium adducere possunt

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut causam ullam proponere, vel prætendere possit, qui tantum nefas in contemptum, & odium hujus Officii admi-

admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porro de prædictis. eorumque filiis statuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam exemptorum Regularibus, & quacumque etiam Episcopali, & majori dignitate præditis, ac etiam privilegio quomodocumque suffultis, decernimus exequendum: ita ut ipsi Benaficiis, & Officiis omnibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate privati, per Judicem Ecclesiasticum hæreticorum more degradentur, demum Potestati sæculari traditi, pœnis prædictis Laicorum instar subjiciantur.

§. 6, Pontificum tamen causis Nobis, & Successoribus nostris reservatis, ut re quæsita, & nobis renunciata, contra eos ad depositionem, & alias pœnas prædictas procedamus, ut criminis atrocitas videbitur postulare.

Episcoporum tamen Causæ Romano Pontifici servantur.

§. 7. Quicumque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentaverunt, in easdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores a Sacris Constitutionibus inferuntur, ipso facto se noverint incidisse.

Intercedentes pro præfatis Delinquentibus hæresis pœnas incurrunt.

§. 8. Verum si quis etiam hujusmodi criminum conscius, vel affinis, sive religionis studio, sive pœnitentia ductus rem adhuc

Revelantes hujusmodi delicta, impunitatem consequuntur.

Digitized by Google

adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur.

Forma servanda in absolutionibus hujusmodi criminum a Pontifice conceden.

§. 9. Cæterum eam omnium, & quarumcumque absolutionum rationem a prædictis criminibus, necnon habilitationum, & restitutionum, etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, ut Successores nostri nullas, nisi saltem semestri post cujusque assumptionem, ab hujus Dignitatis fastigium excurso, ac precibus apud supremum Officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascumque hujusmodi absolutiones, habilitationes, & restitutiones, quæ precibus sic non verificatis de cætero fient, nemini prorsus prodesse, sed nec præsentibus, nisi toto ipsarum tenore ad verbum inserto, & gratia ex certa Romani Pontificis scientia facta, & propria manu subsignata, ulla in parte derogari, nec deregotum censeri debere, & si illis ex quacumque causa aliter derogari contigerit, derogationes hujusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti.

Deputatio executorum.

§. 10. Jubemus igitur universos, & singulos Patriarcas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & cæteros Ecclesiarum Prælatos per universum Orbem constitutos, ut per se, vel alium, seu alios, præsentes Litteras, aut earum exem-

exempla in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus, & locis solemniter publicari, & quantum in se est, firmiter observari procuret, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, ipsasque censuras,& pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogatio contrariorum.*

§. 12. Volumus autem, ut præsentium exempla etiam impressa, edantur, eaque Notarii publici manu, & cujuscumque Curiæ Ecclesiasticæ, vel Prelati sigillo obsignata, eamdem illam prorsus fidem ubique locorum facient, quam ipsæ præsentes facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ. *Fides Transumptorum*

§. 13. Cæterum omnis Orbis Terrarum Principes, quibus gladii sæcularis potestas ad malorum vindictam est permissa, per eam, quam se tueri promiserunt, fidem, obtestamur, ita suas quisque partes, sive in præstando Ministris prædictis auxilio, sive in criminum post Ecclesiæ sententiam animadversione interponere, ut eorum quoque præsidiis Ministri ipsi tanti officii munus pro Dei æterni glo- *Obtestatio in Principes*

 ria,

ria, & religionis incremento feliciter exequantur, amplissimum a Domino præmium recepturi, quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ Beatitudinis consortio præparavit.

Sanctio pœnalis.

§. 14. Hulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, legationis, statuti, decreti, jussionis, obstentationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum &c.

Dat. P, An. 4. 2. April.

Datum Romæ apud Santum Petrum Anno Iucarnationis Dominicæ millesimo quinquagesimo sexagesimo nono Kalen. Aprilis, Pontificatus Nostri anno Quarto.

Papæ subscript.

Ego Pius V. Catholieæ Ecclesiæ Episcopus.

Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

Card. subscript.

F. Card. Pisanus Episcopus Hostien.
Jo. Card. Moronus Episcopus Portuen.
Christophorus Card. Madrutius Episcopus Prænestin.
Otho Card. Truchses Episcopus Albanen.
A. Card. Farnesius Vice Cancell. Episcopus Tusculan.

Jo.

Jo. Baptista Cicada Episcupus Sab. Card. S. Clem.
Ego Ph. Card. a Buldisera.
Ego Antonius Card. Granvelanus.
Ego Franciscus Card. Pacecus.
Ego Hieronymus Card. de Corrigio.
Ego Jo Franciscus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.
Ego In de Avolos Card. Aragona.
Ego M. Antonius Card. Columna.
Ego Ptolomæus Card. Comensis.
Ego P. Card. de Sancta Cruce.
Ego Z. Card. Delphinus.
Ego Hu. Card. S. Sixti.
Ego Julius Card. Urbinus.
Ego Fulvius Card. Perusinus.
Ego Jo. Riccius Card. Politianus.
Ego Scipio Card. Pisarum.
Ego Jacobus Card. Sabellus.
Ego Aloysius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.
Ego Guillelmus Card. Sirletus.
Ego Fr. Michael B. Cardin. Alexander Camer.
Ego Gieronimus Cardinalis de Claravalle.
Ego Ludovicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card. de Monte.
Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
Ego Ferdinandus Card. de Medicis.

Ego F. Cardinalis Alciatus.
Ego Jo. Paulus Cardinalis ab Eccleſia.
Ego Antonius Cardinalis Caraffa.

Anno Nativitate Domini 1569. Indictione 12. die verò 2. menſis Maii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. PII *Divina Providentia* PAPÆ V. *Anno quarto. Retroſcriptæ Litteræ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus Litteris per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Julium Patrinum, & Joannem Barnorum, prælibati SS. D. N. Papæ Curſores.*

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

XXXI.

Inquiſitorum hæreticæ pravitatis facultas procedendi contra Sacerdotes, qui Mulieres pœnitentes in actu confeſſionis ad actus inhoneſtos provocare; & allicere tentant.

PIUS

PIUS PAPA IV.

Edita Anno Dom. 1561.

Ven. Fratris Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum Hæreticæ pravitatis Inquiſitori Generali.

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramento Pœnitentiæ Mulieres in actu confeſſionis ad actus inhoneſtos provocant.

CUM, ſicut nuper non ſine animi noſtri moleſtia accepimus, diverſos Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Civitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes, ſive eam pro aliis exercentes, aut alias audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit, Domino Deo, & Salvatori noſtri JESU CHRISTO injuriam facere vereantur, Mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & provocando, ſeu allicere, & provocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum hujuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diabuli tradendo, in Divinæ Majeſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſtifidelium ſcandalum non modicum.

Contra quos iste Pontifex ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica recte sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abitantur, aut illis injuriam faciant, Fraternitate tuæ, de cujus eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios a te deputandum, seu deputandos, contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Civitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos tam Sæculares, quam quorumvis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectorum Ordinum Regulares, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentiæ existant, tam super præmissis, quam super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligenter inquiras, & juxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quovis modo suspectos a Sede Apostolica concessarum continentiam; & tenorem procedas: ac culpabiles repertas juxta excessuum suorum qualitatem, prout juris fuerit, punias, eos etiamsi, & prout de jure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione; sæcularis Judicis arbitrio puniendos tradendo.

Locus restitutus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, nec non Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus, approbatis, & innovatis, quibus omnibns eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrarii derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decima sexta Aprilis millesimo quingentesimo sexagesimo primo, Potificatus Nostri Anno Secundo. D. P. An. 2. die 16. Apr.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii IV. editæ contra Sacerdotes in Confessionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia sollicitantes.

Edita Anno D. 1632.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. UNiversis Dominici Gregis curam, quamquam immeriti, cœlesti dispositione gerentes, sedulo invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multoque majori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Evangelica scripta Nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contra sollicitantes ad turpia pœnitentes leges eduxerunt. §. 1. Quoniam autem a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis Sacerdos ad sacras audiendas Confessiones deputatus, sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti Medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: Idcirco Nos ea, quæ hic perniciosissimi diaboli insi-

insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providendia duximus.

§. 2. Alias siquidem a fel. rec. Pio Papa IV. Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet; Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori Generali, Cum sicut nuper &c. *pag.* 53.

Pius IV, suam desuper edidit Constit. quæ est sup.pag.53.

§. 3. Igitur ut litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, præinsertas litteras hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solum in prædictis Hispaniarum Regis, sed in quibusvis Christiani Orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Hic Pont. illam præcipit inviolabiliter observari.

§. 4. Ac præterea, ne in futurum de pœna his dilinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedenti ab

Immo plenius contra hujusmodi sollicitantes in confessio-

ali

nibus & earum occaſione diſponit.

aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & ſinguli Sacerdotes tam ſæculares, quam quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regulares, cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſive inter ſe, ſive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu ſacramentalis Confeſſionis, ſive ante, vel poſt immediate, ſeu occaſione, vel prætextu Confeſſionis hujuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſive extra occaſionem Confeſſionis in Confeſſionario, aut in loco quocumque, ubi Confeſſiones ſacramentales audiantur, ſeu ad Confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem Confeſſiones audire, ſollicitare, vel provocare tentaverint. aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquiſitionis ſeveriſſime, ut infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum univerſi Orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territoriis per has noſtras lit-

litteras, etiam privative quo ad omnes, alios specialiter, ac perpetuo Judices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis Fidei, juxta sacrorum Canonum formam, necnon Officii Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspensionis ab executione Ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ, & passivæ, si Regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuem absque ulla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ sæculari puniendos tradant.

Cardinalibus Inquisitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pœnas concedit.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus

stibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibns, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curiæ Sæculari, ut præfertur, reum tradendum esse pronunciandi.

Obstantia tolluntur.

§. 6. Non obstan. omnibus, quæ dictus Prædecessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, cæterisque conttariis quibuscumque.

Confessores scientes ab aliis Pœnitentes fuisse sollicitatos, moneanteos ut Inquisitoribus, vel Cardinalibus denunciient.

§. 7. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis, ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur tractanctes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinaris prædictis; quod *si hoc* officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut supra, iidem locorum Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Transumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicnjus Notatii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio; & extra ubique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Quod-

§. 9. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Publicatio in Urbe omnes afficit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. Dat. P. A. 2. die 30. Auguſti.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorii *Divina Providentia* Papæ XV. *anno ejus ſecundo. Retroſcripta Conſtitutio, ſive Litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valvas S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.*

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

XXI.

XXI.

Jurisdictio inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos qui ad Ordinem Presbyteratus minime promoti, Missas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

Edita Anno Dom. 1574.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFfici nostri partes sedulo præstare tenemur, ut dubia, quæ variis Doctorum opinionibus hinc inde diversa sententibus agitantur, & ad jurisdictionem Sanctissimi Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis pertinent, nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, ut nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

Dubium an qui non sunt in ordine Præsbyteratus, & Missas celebrant &c. possint ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis puniri.

§. 1. Ad aures nostras siquidem nuper pervenit, multos esse qui publicent, an contra eos, qui in sacro Presbyteratus Ordine non constituti, Missas celebrare, Confessiones audire, ac absolutionem impartiri ausi fuerint, per Officium sanctissimæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animadvertendum sit, ac hi, qui ta-

talia patraverint, per Inquisitores prædictos puniri debeant. Nam, etsi multorum sententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus Hæretici temere audent proferre, etiam Sæculares eorum Sacramentorum ministros esse posse, non desunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni; unde plerumque per eorumdem Regnorum Inquisitores diversa feruntur in hujusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, ut omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animadvertentes eos, qui Presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto Catholicam veritatem impugnare, quæ solos Presbyteros Ministros eorumdem Sacramentorum constituendo, illis dumtaxat, quibus eadem munera congruere existimavit, committi voluit eorum, qui in Præsbyteratus ordine non constituti Missas celebrant, ac confessiones audiunt, ut præfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquisitionis Officium, & Inquisitores antedictos pertinere, itaut pro hujnsmodi delicti ratione, adversus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, Officium, & Inquisitores prædicti valeant, Apostolica auctoritate-

Declaratio quod possint.

tate præsentium tenore perpetuo declaramus, & definimus.

Et ita, & non aliter judicetur.

§. 2. Et ita ab omnibus, & singulis Ordinarii, & delegatis Judicibus, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alia judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

[Qu]ibuscumque non obstantibus.

§. 4 Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon juribus, municipalibus legibus Regnorum prædictorum, pragmaticisque, sanctionibus, ac statutis, & consuetudinibus Civitatum, & locorum quorumcumque dictorum Regnorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegis quoque, indultis & Litteris Apostolicis forsan per Nos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, sub quibusvis verborum formis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alii decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, seu de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad supplicationum Regum, Ducum, & aliorum Principum concessis, & confirmatis, quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro

ex

expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Marcum sub Annulo Piscatori, die sexta Augusti millesimo quingentesimo septuagesimo quarto Anno a Nativitate Domini, Pontificatus autem Nostri Anno Tertio.

D. P. An. 3. 9. Augusti. Edita Anno 1574.

LXXXI.

Quod Inquisitores hæreticæ pravitatis, & Locorum Ordinarii, eos, qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, prævia degradatione, Curiæ Sæculari debitis ab ea plectendos pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita anno Dom. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus IV. cujus Bullà non inveni decrevit ab Inquisitoribus tradendos esse Curiæ sæculari, auctoritatem Sacerdotis usurpantes.

ETsi alias fel. rec. Paulus Papa IV, Prædecessor noster, ad nefariam, & sacrilegam quorumdam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum Præsbyteratus ordinem minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumentes, Missarum celebra-

tionem usurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreverit, hujusmodi delinquentes a Sanctæ Inquisitionis Judicibus tradi debere Curiæ sæculari debita animadversione puniendos.

Sixtus V. illud innovavit, sed neque ejus Constitut. posui uti bene hic relatam.

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam Prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum innovari, ac serio observari mandaverit, eo tamen dictorum hominum prorupit audacia, ut prætextu ignorationis hujusmodi decretorum, ac pœnarum contra ipsos, ut præfertur, inflictarum, illis se minime subjacere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolvi posse prætendant.

Hic modo Pontifex. eorum criminis gravitate pensata.

§. 2. Nos igitur animadvertentes, hujusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Præsbyteratus ordinem non promotos, Missarum celebrationem usurpare præsumentes, non solum actus idololatriæ saltem extrinsece, seu per externa, & visibilia religioni, & pietatis signa ecercere, sed etiam, quantum in ipsis est, excere, ut Christifideles, qui credunt eos ordinatos esse, & rite conficere Sacramentum Eucharistiæ, idololatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet Panem, & Vinum, tamquam verum Christi Domini Nostri Corpus,

pus,

pus, & Sanguinem, eisdem adorandum proponentes; Confessiones autem audientes, non solum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiam Christifideles decipere, dum scilicet inique sibi assumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absolvendi a peccatis magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

Eosdem ab Inquisitoribus, vel Ordinariis degradatos Curiæ sæculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 3. Propterea, ut gravissima hæc scelera committentes post hac debito supplicio puniantur. Motu proprio, & ex certa nostra scentia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Sanctæ Inquisitionis Judicum conscientiæ consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, providere volentes, supradictorum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, hac perpetuo valitura Constitutione decernimus, atque statuimus, ut quicumque non promotus ad sacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Missarum celebrationem usurpasse, vel sacramentalem Confessionem audivisse, a Judicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinariis, tamquam Ecclesiæ misericordiæ indignus, a Foro Ecclesiastico abjiciatur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus, statim Curiæ sæculari tradatur,

tur, per Judices sæculares debitis pœnis plectendus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore Juris clausis. Quibus omnibus, & singulis, illarum tenores pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Constitut. publicari præcipit.

§. 5. Ut autem hujusmodi Constitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prætendi numquam possit, utque præsentes litteræ omnibus innotescant, volumus illas ad valvas S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atque iis inde amotis, earumdem exempla, etiam impressa, ibi affixa relinqui, factaque hujusmodi publicatione, omnes qui in Urbe post mensem, qui vero extra eam, & citra Montes post quatuor menses, qui demum ultra Montes fuerint, post decem menses a die publicationis præsentium computandos afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac præterea mandamus earumdem præsentium litterarum exemplis, etiam

etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris 1601. Pontificatus Noſtri Anno Decimo. D. P. An. 16. 1. Decemb. 1601.

Anno a Nativitate Domini 1601. Indictione 14. die vero 5. menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis *Divinæ Providentiæ* Papæ VIII., *Anno ejus 10. ſupradicta Conſtitutio fuit affixa ad valvas S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Hieronymum Lutium SS. D. N. Papæ Curſorem.*

LXXIV.

Amplatio Conſtitutionis a Clemente VIII. contra non promotos ad ſacrum Presbyteratus ordinem, Sacramentales Confeſſiones audientes, aut Miſſam cele-

 bran-

brantes, Curiæ sæculari prævia degradatione tradendos editæ, ab omnes etiam minores vigintiquinque annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Edita Anno Dom. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolatus officium, cui meritis licet imparibus, disponente Deo præsidemus, a Nobis postulat, ut, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus, in iis præsertim, quorum eo sacrilega processit audacia, ut se beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis Constitutionibus, confoveant in delictis, quorum statutis pœnis se idcirco jactant minime subjacere.

Clem. VIII. edidit Constit. 81. supra pag. 65.

§. 1. Alias siquidem a felicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet: Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etsi alias felicis recordationis Paulus Quartus, ut supra *pag.* 65.

Nonnulli in minori ætate pœnas in dicta Constit. inflict. parvi pendunt.

§. 2. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confisi, & legum indulgentia freti, pœnas a dicta Clementis Prædecessoris Constitutione in hujusmodi delin-

linquentes statutas parvipendere præsumant.

§. 3. Non detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum Ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram Nobis habita, mature discusso, inhærentes Constitutioni prædictæ, aliisque decretis per fel. rec. Paulum IV.; & Sixtum V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & decernimus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in posterum ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem Confessionem audire præsumpserit, ætate minori annis vigintiquinque non excusetur, quominus eidem Clementis Constitutioni subjiciatur, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

Quare Pontifex declarat ætat. viginti quinque annor. non excusari, dummodo 20. annor. compleverint.

Sicque delinquentes Regulares Curiæ sæculari plectendos tradi mandat.

§. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfatæ minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus sæcularis, aut cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati. Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti, necnon Militiarum quarumcumque, etiam S. Joannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ sæculari poenis debitis plectendus.

Ita judicari decernit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Sanctæ Inquisitionis Judices, & Inquisitores, etiam generales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, quatenus Statutum, Decretum, & Constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent, & observari faciant.

Non

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore Juris clauſis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, conſuetudinibus, & privilegiis, ad favorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, & ubicumque locorum editis, ac alias in ipſorum favorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac juramento, ſeu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, e ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum pubblicationem, & affixionem fieri juxta formam in prædicta Clementis Conſtitutione præſcripta, eaſque publicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra, tam citra, quam ultra Montes, & Mare, poſt tempus in ipſa Clementis Conſtitutione præfixum, arctare, & afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Hanc Conſtit. juxta formam Clem. VIII. publicati præcipit.

§. 8. Mandamus pariter, ut earumdem tranſumptis, etiam impreſſis, manuque Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in Dignitate Tranſumptis fidem jubel.

Ec-

Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur, fides adhibeatur.

D. P. An. 5. die 23. Martii 1628. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Martii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die vero decima Septembris, Pontificatus in Christo Patris D. N. D. Urbani *Divina Providentia* Papæ VIII. *Anno ejus sexto, retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus Litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerint per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.*

XVII.

XVII.

Contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcumque divinationum genera, librosque legentes, vel tenentes.

SIXTUS EPISCOPUS

Edita Anno Dom. 1585.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Multa mala proveniunt ex arte Astrologiæ judiciariæ Magicæ Negromanticæ, & similium.

COELI, & Terræ Creator Deus, quem unum Omnipotentem corde credimus ad justitiam, & ore confitemur ad salutem, etsi homini, quem ad imaginem, & similitudinem suam creavit, mentem dederit, quæ non solum Divino Fidei lumine illustrata, mysteria illa cognosceret, quæ humanam intelligentiam superant, sed etiam naturæ suæ vi, magno licet cum labore, præclara multa investigaret, atque intelligeret, tamen ut superbum animal homo non altum saperet, sed timeret, & immensam Conditoris sui majestatem humi stratus veneraretur, sibi soli eorum, quæ eventura sunt, scientiam, & futurarum rerum cognitionem reservavit. Solum enim ipse, cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & consequentes eorum actiones in-

intuetur, solus ipse, qui vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt, omnia præsentia, & ante oculos posita habet, solus denique omnia, & singula quæcumque totius temporis decursu, & sæculorum ætatibus futura sunt, ab omni æternitate novit, & admirabili providentia disposuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitas ignorat, sed nec dæmones ipsi præsentire possunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falsitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibeant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Isaiam illis verbis: Annunciate, quæ ventura sunt in futurum, & sciemus, quia Dii estis vos; & in novo Testamento Christus Dominus discipulorum suorum, de futuris eventibus paulo cupidius inquirentium, interrogationem gravi illa responsione retudit, qua etiam omnium fidelium suorum curiositate coercuit: Non est vestrum scire tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate. Nec vero ad futuros eventus, & fortuitos casus prænoscendos (futuris eventibus ex naturalibus causis necessario, vel frequenter provenientibus, quæ ad divinationem non pertinent, dumtaxat exceptis) ullæ sunt veræ artes, aut disciplinæ, sed fallaces, & vanæ, improborum hominum astu-

astutia, & dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio omnis divinatio dimanat, sive quod expresse ad futura manifestanda invocentur, sive quod ipse pravitate sua, & odio in genus humanum, occulte, etiam præter hominis intentionem, se ingerant, & intrudant vanis inquisitionibus futurorum, ut mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contigentium prænunciatione implicentur, & omnis impietatis genere depraventur. Quæ quidem ipsis cognita sunt, non divinitate aliqua, nec vera futurarum rerum scientia, seu naturæ subtilioris acumine, & aliis quibusdam modis, quos hominum obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est, in hujusmodi futurorum contingentium, & fortuitorum eventum inquisitione, & præcognitione, diaboli operationem se fallaciter immiscere, ut sua fraude, ac dolis, miseros homines a via salutis avertat, & laqueo damnationis involvat. Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fideliter, & religiose, ut debent, non attendentes, sed curiosa sectantes, graviter Deum offendunt, errantes ipsi, & alios in errorem mittentes. Tales in primis sunt Astrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarii vocati, qui vanam, falsam-

samque syderum, & astrorum scientiam profitentes, divinæque dispositionis ordinationem suo tempore revelandam prævenire audacissime satagentes, hominum nativitates, seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur, ac judicant futura, sive etiam præsentia, & præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, sive quavis alia temporum, & momentorum vanissima observatione, & notatione, de uniuscujusque hominis statu, conditione, vitæ cursu, honoribus, divitiis, sobole, salute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitiis, carceribus, cædibus, variis discriminibus, aliisque prosperis, & diversis casibus, & eventibus præcognoscere, judicare, & affirmare temere præsumunt, non sine magno periculo erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Augustinus, præcipuum Ecclesiæ lumen, eum, qui hæc observat, qui attendit, qui credit, qui domum recipit, qui interrogat, Christianam Fidem, & Baptismum prævaricasse affirmet, ut illos merito Apostolus arguat, atque increpet illis verbis: Dies observatis, & menses, & tempora, & annos, timeo vos, ne forte sine causa laboraverim in vobis. Hi igitur levissimi, & temerarii homines in miserandam animarum suarum

rui-

ruinam, grave fidelium scandalum, & Christianæ Fidei detrimentum, futuros rerum eventus, & quæcumque prospere, vel adverse obventura sunt, ae actus humanos, ea denique, quæ ex libera hominum voluntate proficiscuntur, astris, syderibusque adscribunt, eisque eam facultatem, vim, seu virtutem, & efficaciam tribuunt significandi futura, & ad præcognita ita inclinandi, ut sic omnino, nec aliter eventura sint; atque ob eam causam de iis rebus omnibus judicia facere, prognostica, prædictiones, & præcognitiones sibi assumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, aliique nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præstant, ut ex hujusmodi judiciorum, & prædictionum præscripto, aliquid certo esse credant, aut sperent; quorum sane, & mendacium magistrorum temeritas, & infelicium discipulorum credulitas magnopere deploranda est, qui vel divinis litteris admoniti non intelligunt hominis præstantiam, qui Cœli, & Stellæ, & clarissima Cœli sydera, Sol, & Luna, Deo ita disponente, non imperant, sed inserviunt: sic enim Moyses Populum Dei, ut hunc errorem caveret, præmonebat: Ne forte elevatis oculis ad Cœlum videas Solem, & Lunam, & omnia astra

Cœ-

Cœli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creavit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub Cœlo sunt. Sed quid sydera mirandum est homini servire? Nonne nobilissimæ intelligentiæ Angeli ipsi, omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis? Nam rationales oves ita diligit Deus, ut non solum Episcopos, quemadmodum a Sancto Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordinaverit, sed etiam Angelos destinaverit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid adversus Angelorum custodiam, & tutelam astra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo sint comparanda? Nec sane hoc loco prætereunda est eximii Ecclesiæ Doctoris, & Beatissimi Pontificis Magni Gregorii sententia, qui Priscillianistas hæreticos unumquemque hominem sub constitutionibus Stellarum nasci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat: Absit, inquit, a fidelium cordibus, ut aliquid esse fatum dicant; vitam quippe hominum solus hanc Conditor, qui creavit, administrat,

strat; nempe enim propter stellas homo, sed stellæ propter homines factæ sunt, & si stella fatum hominis esse dicitur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Utinam insani homines hæc saperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent, in Levitico dicentis: Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos. Neque enim, quæ Christiana & vera pietas repellit, ac damnat, tanto studio investigarent, iisdemque misere se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curiosi, vel pii, & irreligiosi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeo anxie habere student, ut ob eadem prænoscenda, & investiganda in divinæ legis offensionem multipliciter incurrant. Alii enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Pyromantiæ. Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, aliisque sortilegiis, & superstitionibus, non sine dœmonum saltem occulta societate, aut tacita pactione operam dare, seu illis, ac sortibus illicitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum jactu uti non verentur. Alii vero aliquas pristinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam prostratæ Idololatriæ reliquias retinentes, quibusdam auguriis, auspiciis.

similibusque signis, & vanis observationibus ad futurorum divinationem intendunt. Alii autem sunt, qui cum morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui similiter ad occultorum divinationem, ad inveniendos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expressa cum diabolo pactione facta, in manifestam suarum perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes, instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres describunt, dæmones invocant, aut consulunt, ab eis responsa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliave sacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quævis alia impietatis obsequia præstant, cultum, venerationemve tribuunt, aut annulum, vel speculum, aut parvas phyalas sibi fabricant, aut fabricari curant ad dœmones in eis alligandos, seu includendos, ut putant, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alii præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus dœmones de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, ut merito ab eis, quos

quos Dominus in Evangelio tacere imperavi, vanas, mendacesque referant responsiones. Alii quoque præstigiatores, frequentius vero muliercule quædam superstitionibus deditæ, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua plenis, vel in speculo accensis candelis, etiam benedictis, sub nomine Angeli Sancti, & Albi, diabolum omnium malorum fatorem supplices adorantes, vel in unguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis, eumdem omnium fallaciarum Architectum orant; ut similiter futura, vel occulta quævis per spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat, aut ab eodem patre mendacii diabolo aliis incantationibus, aut variis superstitiosis observationibus, futurorum, & occultorum hujusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumeravimus, consimilis impietas parem exitum habet, nimirum, quod dæmonis præstigiis, ac dolis, tum qui divinant, tum qui divinationem expetunt, illusi, ac delusi miserrime reperiuntur. Itaque cum futuros eventus in seipsis considerare, antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, ut astrologi, & alii prædicti, qui hujusmodi futura prænunciare, aut prænoscere

 quo-

quocumque modo, nisi Deo revelante, audent, injuste, atque impudenter, quod Dei est, sibi assumant, & usurpent. Sic sit, ut dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Divina Majestas graviter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi sanguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

Ordinariis Ideo jussum fuit, ut ejusmodi artes, & libros extirparent, sed extirpatio perfecta non fuit.

§. 2. Et licet Jampridem regulis Indicis Librorum prohibitorum ex Decreto sacri generalis Tridentini Concilii confecti, illud inter cætera constitutum fuerit, ut Episcopi diligenter providerent, ne hujusmodi Astrologiæ judiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus, successibus, fortuitisve casibus, aut iis actionibus, quæ ab humana voluntate pendent, certo aliquid eventurum affirmare audent, permissis tamen judiciis, & naturalibus observationibus, quæ navigationibus, agriculturæ, sive medicæ artis juvandæ gratia conscripta fuissent; libros vero omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, sive in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus rejici, & aboleri curarent. Non tamen errorum, corruptelarum, delictorum, & abusuum præ-

di-

dictorum extirpationi usque adeo provisum est, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curiosius vigeant, cum valde frequenter, detectis diaboli insidiis, divinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§. 3. Nos igitur, qui pro nostro Pastoralis officii munere Fidei integritatem inviolatam conservare debemus, & animarum saluti prospicere, quantum divina gratia adjutrice possumus, ex paternæ charitatis visceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus divinationum, quæ diabolo auctore ad Fidelium deceptionem a prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri solent. Cupientes præterea sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, præsertim ubi agitur de summa Creatoris Dei potestate, sapientia, & providentia, ab omni erroris labe integram, atque incorruptam, ut par est, retineri: Volentes quoque prædictæ falsæ credulitati, ac hujusmodi illicitarum divinationum, & superstitionum detestabili studio, & execrandis flagitiis, atque impuritatibus occurrere, ut de Christiano populo merito dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est: Non est augurium in Jacob, neque divinatio in Israel; hac perpetuo vali-

Hic itaque Pontifex Astrolog. judiciarios Mathemat. Divinator. & cæter. ab Ordinariis & ab Inquisitoribus severe coercere mandat.

litura Conſtitutione Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, & mandamus, ut tam contra Aſtrologos, Mathematicos, & alios quoſcumque dictæ judiciariæ Aſtrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, navigationem, & rem medicam, in poſterum exercentes, aut facientes judicia, nativitates hominum, quibus de futuris contingentibus, ſucceſſibus, fortuitiſque caſibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus, aliquid eventurum affirmare nudent, etiamſi id ſe non certo affirmare aſſerant, aut proteſtentur, quam contra alios utriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas divinandi artes, ſive ſcientias exercent, profitentur, & docent, aut diſcunt, quive hujuſmodi illicitas divinationes, ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia, incantationes, ac præmiſſa deteſtanda ſcelera, & delicta, ut præfertur, faciunt, aut in eis ſe quomodolibet intromittunt, cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prælati, Superiores, ac alii Ordinarii locorum, quam Inquiſitores hæreticæ pravitatis ubique gentium deputati; etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant, & procedant, atque in eo ſeverius Canonicis

nicis pœnis, & aliis eorum arbitrio animadvertant.

§. 3. Prohibentes omnes, & singulos libros, opera, & tractatus hujusmodi judiciariæ Astrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, artis Magicæ, aut in quibus sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, execrabiles incantationes, ac superstitiones continentur, ac ut supra in memorato Judice interdictos, sub censuris, & pœnis in eo contentis, a quibuscumque Christifidelibus legis, aut quomodolibet retineri, sed illos Episcopis, & Ordinariis lororum, vel Inquisitoribus prædictis præsentati, & consignari debere, & nihilominus eadem auctoritate statuimus, & mandamus, ut contra scienter legentes, aut retitentes libros, & scripta hujusmodi, seu in quibus talia continentur, similiter iidem Inquisitores libere, & licite procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere possint;

Librosque harum artium retineri vetat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Ut autem præsentes nostræ Literæ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, jubemus illas in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Prin-

Jussio publican. in Urbe.

& Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Flore affigi, seu appendi, eisque detractis, ipsarum exempla etiam impressa eisdem in locis affixa relinqui.

Et extra. §. 7. Et insuper universis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Locorum Ordinariis, & Prælatis, necnon Inquisitoribus hæreticæ pravitatis ubilibet constitutis, per hæc committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu, alios easdem præsentes Litteras, postquam eas receperint, seu earum notitiam habuerint, in suis, & singulis Parochialibus Ecclesiæ, dum in eis populi multitudo ad Divina convenerit, deinde vero semel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari sermone publiceut, aut publicari faciant.

Fides exemplorum. §. 8. Quia vero difficile foret, præsentes Litteras ad singula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit, deferri, volumus, ut earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac parvo Sigillo Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis, aut alicujus Prælati, vel Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur, si essent exhi-

exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto Nonis Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo. D. P. An. 1. 5. Januarii.

Anno a Nativitate Domini 1586. Indictione 14. die vero menſis Ianuarii, Pontificatus SS. D. N. D. Sixti *Divina Providentia* Papæ V. *Anno ſecundo, retroſcriptæ Litteræ Apoſtolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valvis, ſeu portis S. Joannis Lateranenſis, & Sancti Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & acie Campi Floræ, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſæ per nos Joannem Freile, & Nicolaum Tagliettum SS. D. N. PP. Curſores.*

Alexander Parabiacus Magiſter Curſ.

IV. alias CXIII.

Contra Aſtrologos Judiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut ejus conſanguineorum judicia facere, necnon eos, qui illos de-

desuper consulere præsumpserint, cum innovatione similis Constitutionis Sixti Papæ V.

Edita Anno Dom. 1631.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus, ignota, nefaria curiositate non solum explorare, sed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti & pernicioso exemplo venditare præsumat.

Causa hujus Constitutionis.

§. 1. Hinc est, ut quamvis civilibus, canonicisque sanctionibus, ac novissime fel. record. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui eventura divinare, seu prædicare audent, quosque uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute judicia ferre præsumerent, ars, professio, sive

Digitized by Google

ſive exercitium gravibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen, ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniventia audentiores facti, vanamque fatidicorum æſtimationem occupantas in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graveque Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis ſollicitudinem, hominibus vero inquietis rerum novandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagentes, prognoſtica, & prædictiones verbo, vel etiam ſcripto edere non erubeſcunt.

Innovatio Conſtitutionis Sixti V.

§. 2. Nos itaque perniciosis hujuſmodi abuſibus, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet, pœnarum gravitate, & ſeverioris diſciplinæ freno coercere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Conſtitutionum per præfatum Sixtum Prædeceſſorem deſuper, ut præfertur, editam, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus.

Contraventiones, & contravenientium Laicorum pœnæ.

§. 3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumque Laicis cujuſcumque ſexus, conditionis ſtatus, gradus qualitatis, & di

dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, ejusque usque ad tertium gradum inclusive consanguineorum, Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nuncupatos, vel alios Astrologiam judiciariam exercentes, seu alias quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones, etiam sibi oblatas receperint, illisve quomodolibet uti fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam judiciariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitentibus, qui judicia, prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur, fecerint, sive a se, vel ab aliis jam factas, seu factas, inposterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris latæ sententiæ, sed etiam uti læsæ majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omnium bo-

bonorum suorum, etiam Romanæ Curiæ Officiorum, ac devolutionis quarumcumque Civitatum, Castrorum, & locorum jurisdictionalium, & fœudalium.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, aliisque Personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliisque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectis, Regularibus utriusque sexus, ultra prædictas, etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcumque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa imposterum obtinenda, ita quod Personæ Ecclesiasticæ, prævia illarum degradatione, Curiæ sæculari tradantur puniendæ; in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumvis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac privationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, & di-

Pœna Clericorum quorumcumque quantumvis qualificatorum.

& dignitatum quantumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurrendas Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus, & imponimus,

Judicium deputatio nam in Urbe, quam extra.

§. 5. Cognitionem autem causarum hujusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam sæculares, quam Regulares, in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in Urbe Vicarium in spiritualibus generalem, necnon ejusdem Urbis Gubernatorem, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet insolidum; extra vero Urbem, & districtum prædictum in Provinciis Nobis, & Apostolicæ Sedi subjectis ad S.R.E. Cardinales in eisdem Provinciis de Latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes; in aliis vero omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privative quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, ubilibet vero locorum, etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

Man-

§. 6. Mandantes dilectis filiis noſtris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidis prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſingulis, videlicet in ſuis Civitate, & Diœceſi, & quoad loca intra fines alicujus Diœceſis, non tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diæceſum, intra quarum fines eadem loca extiterint; quo vero ad ea, quæ extra fines alicuius Diœceſis conſiſtunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, ac etiam Inquiſitoribus prædictis, quatenus ad inſtantiam cujuſvis Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarum hujuſmodi cognitiones ſuſcipientes, prævia etiam avocatione a quibuſvis aliis ſupra non expreſſis, nec a Nobis ſpecialiter delegatis in cauſis ipſis modo præmiſſio procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio bracchii ſæcularis. Demandatio cognitionis cauſarum hujuſmodi.

§. 7. Inhibentes inſuper Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prædictorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus Inhibitio, & pæna contra turbantes, vel non obedientes Judicibus prædictis.

quan-

quantumvis exemptis, ne, sub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcumque per eos respective obtentorum, ac similiter inhabilitationis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pænis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis hujusmodi procedentes quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos, etiamsi alicujus loci Regularis Superiores actu fuerint, Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandaverint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliis in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, & Commissarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon Causarum Pàlatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generales Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter jusdicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere ac irritum

tum quoque & in ane, si secus super ffis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentati, decernimus.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesimo, & aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militarium, Hospitalium, etiam S. Joannis prædictorum, aliorumque Religiosorum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis prædictis, & aliis piis locis, ac illorum Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exqui- Contrariorum derogatio.

sita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationes in Urbe omnes arctare vult.

§. 10. Volumus autem, quod præsentes litteræ in valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ, postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in statu nostro temporali, quam extra eum, ubique locorum perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transnmptorum fides

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infrin-

gere

Digitized by Google

gere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo Kalendis Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno octavo, D. P. An. 8. die 1. Aprilis.

In Dei Nomine Amen. Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, die vero decima menſi Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. URBANI *Divina Providentia* PAPÆ VIII. *Anno ejus octavo, ſupradictæ Litteræ Apoſtolicæ præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copiis ad Baſilicas Eccleſiarum S. Joannis Lateranenſi, & Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Cancellaria Apoſtolica, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, per nos Auguſtinum de Bolis, & Joannem Radicam SSmi D. N. Papæ Curſores.*

Mathias Spada Magiſtrr Curſorum,

 XLII.

X L I I.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, & publicus cultis, sive usus Catholicæ Religionis non existat.

Edita Anno Dom. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causam hujus Constitutionis.

CUM sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifideles ex diversis Italiæ partibus, eorum patriis, ubi vera, & Sancta, Catholica, & Apostolica Religio viget, & publice prædicatur, discendentes, abeant in longinqua loca, ubi non solum hæreses impune grassantur, sed, quod pejus est, Catholicæ Religionis usus publice interdicitur, & prohibetur, quo sit, ut personæ ibi permanentes, etiamsi Catholicæ sint, cogantur tamen, contra eorum pia desideria, sacrosancto Misse Sacrificio, alisque divinis Officiis, ac sanctorum Sacramentorum perceptione in suarum animarum discrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicæ Fidei cultus liber non permittitur.

§. I. Quare Nos his, & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino possumus, obviare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ut de cætero oullus Italus, sive Mercator, sive

sive cujusvis alterius conditionis, vel status existat, quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido, seu loco, ubi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore. que Sacerdote Catholico non existat, in qua libere, & sine omni periculo palam, & publice celebrari, & audiri possint sacrosanctæMissæ, & alia Divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora Sepeliri, & cætera fieri juxta ritum Sancte Romanæ Ecclesiæ.

§. 2. Utque iidem Itali abstineant a Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro Fonte levari per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hereticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præsumant. Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitatè cessant, & ubi adsit copia Catholici Medici idonei, non utantur.

Evitentque hic enarrat.

§. 3. Cum vero Itali prœdicti ex Italia secedunt ad morandum, seu inhabitandum in partibus prædictis, id significent fuis Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum, a quibus serio admoneantur, ut in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, &

Ad habitandem ibi non accedant, nisi id prius significent Ordinariis vel Inquisitoribus, qui cum eis hic descripta servent.

 pro-

profitentes, piam, & catholicam vitam ducant, Dominicos, & festos dies, abstinentias & sacra jejunia ab Ecclesia præcepta religiose colant, atque omnem hæresim, & errorem hæreticos, shismaticos, & ab Ortodoxa Fide aberantes fugiant, & evitent, ac ut saltem singulis annis de eorum sacramentali peccatorum Confessione, & sanctissimæ Eucaristiæ perceptione per eos facta, fidem, seu testimonium ipsis Ordinariis, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant, ad quod & Nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

Inobedientes, vel de hæresi suspecti inquiri possunt.

§. 4. Quod si quis propriæ salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possit adversus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ pravitatis, uti de hæresi suspectum procedi.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non ostantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpti fides.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet presentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die vigesima sexta Julii millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus Nostri Anno quinto. D. P. An. 5. die 26. Julii.

XXVII.

Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu Commorantes, nerumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita Anno Dom. 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis B. Petri Apostolorum Pprincipis Successoris manus exigit, ut pro iucumbente Dominici gregis cura, & sollicitndine, Prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim. quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conservationem pertinet, quo suum perpetuum sortitantur effectum, & inviolabiliter observentur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Alias siquidem a fel. record. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris rubsequentis vi- Clem. VIII. edidit Constit., quæ est supra pag. 100.

 de-

delicet: Cum sicut non sine &c., *ut supra pag.* 100.

Hic Pontifex illam omnino præcipit observari.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis litterarum, & in eis contentorum quorumcumque observationi, quantum Nobis ex alto conceditur, peramplius providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis Predecessoris litteras, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus. illasque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

Et plenius modo disponit contra Hæreticos.

.§ 3. Insuper ne ullus Hereticus in locis Italiæ, & Insularum adjacentium, neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere. seu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitare, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respective statuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnas infligit.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris hujusmodi non parentes, seu contravenientes, cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis existentes, juxta formam juris procedatur, & puniantur.

Et

§. 5. Et simili modo eos, qui Hæreticos prædictos receptaverint, eisque quoquomodo contra præsentium litterarum tenorem, favorem, opem, seu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptores Hæreticorum puniri.

Illorum fautores utiHereticos puniri jubet.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatcs, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Et ita & non aliter judicari mandat.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Quibus cumque non obstantibuo.

§. 8. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes post duos menses a die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos,

Publicationes in Urbe omnes ligare decernit.

ad

ad quos spectat, arctent, & afficiant; purinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

D. P. An. 7. die 2. Julii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Julii 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indictione quinta, die vero prima mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina Providentia Papæ VX. Anno ejus secundo, retro scripta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Octavius Spada Magister Cursorum.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quoquomodo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium S. Inquisitionis hæreticæ pravitatis quomodolibet pertinentes.

PAU-

PAULUS EPISCOPUS

Edita Anno D. 1666.

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ a Prædeceſſoribus ſuis, temporum & rerum qualitate id tunc expoſcente, provide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt, novis emergentibus rationibus revocat, & immutat, aliaque deſuper diſponit, & ordinat, prout in domino ſalubriter conſcipit expedire.

Pius Quartus juſſit Inquiſitores procedere contra quoſcumqueRegulares dummodo ab eorumSuperioribus non eſſet præventum in ejus Conſtit. 51. Paſtoris.

§. 1. Dum ſiquidem fel rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuo valitura Conſtitutione ſtatuit, ordinavit, & declaravit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ privatis, tam generales, quam in quibuſvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcumque Ordinum, etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quovis modo privilegiatos, & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos, ut culpabiles, dummodo ab eorumdem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis hujuſmodi præventi non fuiſſent, juxta

xta facultates Officii Inquiſitionis ipſius pravitatis inquirere, & procedere, ad culpabiles, & delinquentes repertos, ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare, atque punire poſſent, & valerent, ac alias, prout in litteris ipſius Pii Prædeceſſoris latius continetur.

Hic modo Pontifex facultatem quibuscumque Ordinum Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad Officium Inquiſitionis ſpectantes quoquo modo conceſſam revocat.

§. 2. Cum autem rerum uſu compertum ſit, occaſione præventionum hujuſmodi, nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, non minus cauſæ hujuſmodi ea, qua decet diligentia cognoſcantur. Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum, illa de medio tellere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia, & quæcumque privilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumcumque Ordinum, ſive Mendicantium, ſive Clericorum Regularium, cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam in dicta Conſtitutione non expreſſorum, & quantumvis exemptorum, & quocumque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innovata, & quantum-

tumvis, etiam longissimo tempore observata, causas ad dictum Officium quovis modo spectantes cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquomodo se intromittendi, quorum omnium, & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis, & expressa mentio habenda esset, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolicà auctoritate tenore præsentium perpetuo cassamus, revocamus, & abolemus, ipsisque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ut de cætero quovis quæsito colore, vel prætextu præventionis, vel consuetudinis, & præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes hujusmodi calumniosæ sint, necne, in eisdem causis tam motis, quam movendis, quomodo se intromittere, seu immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simul auctoritate districtius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expresse mandantes, ut ipsi Religiosi possint, & debeant omnes, etiam Ordinum hujusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus libere denunciare, absque eo quod Superiores prædicti personas denunciandas, & cau-

Regulares omnes Ordinariis, & Inquisitoribus libere denunciari mandat.

& causas perquirere, vel quoquomodo id impedire, vel retardare audeant, seu præsumant.

Et causas coram ipsis Prælatis pendentes Inquisitoribus, & Ordinariis committit.

§. 4. Insuper omnes, & quascumque causas ad dictum Officium quomodolibet spectantes, & pertinentes coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis hujusmodi in quibuscumque locis existentibus, ac contra quoscumque Religiosos, ut præfertur, exemptos, motas, & pendentes, ad Nos harum serie avocamus, easque omnes in statu, & terminis, in quibus de præsènti reperiuntur, ipsius pravitatis Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus.

Prælatos ad transmittendnm omnia acta, & omnes Regulares de hæresi suspectos, iisdem Ordinariis & Inquisitoribns monet

§. 5. Præterea ipsis Generalibus; Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, ut omnes processus, & acta causarum hujusmodi, Inquisitoribus, seu Ordinariis prædictis respective remittant, & consignent, nec non Professores, Fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos, etiam in visitatione esse noverint, absque alia conferentia cum propriis Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum viciniooribus respettive denuncient.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 6. Quod si Generales, aliique prædicti præsentibus litteris non paruerint, eos

Digitized by Google

eos omnes privationis quarumcumque dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores Officii statutas, & inflictas pœnas, aliasque censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis majoris latæ sententiæ, a qua nonnisi a Nobis, vel a Romano Pontefice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

§. 7. Necnon præsentes litteras, licet Generales, Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, seu honore fulgentes, in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati non fuerint, semper, & perpetuo validas & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac de omnibus inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter,

Clausulas hujus Bullæ præservativas apponit.

ter, vel ignoranter contigerit attentari; decernimus, & declaramus.

Edita Anno Dom. 1574. §. 8. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & Institutorum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac personis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & per Nos quovis modo concessis, & confirmatis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; quibus, ac aliis omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plene, & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, & specialiter,

liter, & expreſse derogamus; cæteriſque contrariis quibuscumque.

§. 9. Ut autem præsentes Littere ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas se excusare valeat, illas in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Flore de more affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem hujusmodi omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eorum cuilibèt personaliter intimatæ fuissent.

Formam, & effectum publicationis præscribit.

§. 10. Quodque earum transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu suscriptis, & sigillo alicujus Prælati, seu personæ iu dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra, ubique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostense. Et nihilominus, ut ad majorem notitiam singulorum, & quorumcumqne Religiosorum prædictorum præsentes deveniant, etiam volumus, & in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis præ-

Transumptis credi jubet.

 di

dictis, ut in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus Provincialibus, vel Generalibus cujuscumque Provinciæ, tam in Italia, quam extra, præsentes nostras Litteras legi, & publicari faciant, & procurent.

§. 11. Nulli ergo &c.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalen. Septembris, Pontificatus Nostris Anno secundo.

D. P. An. 2. die 2. Sept.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu *Christi 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Santissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini* PAULI *Divina Providentia* Papæ V. *Anno secundo, die vero tertia mensis Octobris, supradictæ Littere Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ; ut moris est, per me Joannem Baptistam Meconium, ejusdem SS. D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

XCVII.

XCVII.

Innovatio Constitutionum a Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum, impositioque majorum pænarum in trasgressores, a locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos.

PAULUS PAPA V.

Edita Anno Dom 1616.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito, divina dispensatione vices gerentes in terris; ex muneris nostri debito, pacis, & concordiæ inter Christifideles, præsertim Ecclesiasticas personas, quæ aliis in viam pacis dirigendis, & in unitate Spiritus continendis sunt præpositæ, conservationi sedulo invigilare cupientes, ea, quæ a Predecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt, cum hostis antiqui insidiis, qui ab initio dissidia serere cœpit, minime observari, aut variis modis eludi dignoscuntur, ut inviolata serventur, opportunis remediis, quantum cum Domino possumus, providemus.

Sixtus IV. Constitutionem edidit contra affirmantes hæreticum es-

§. 1. Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prædecessorem nostrum, accepto quod non nul-

nulli diversorum Ordinum Prædicatores in suis sermonibus ad populum publice per diversas Civitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare non cessabant, omnes illos, qui tenebant, aut asserebant, gloriosam, & immaculatam Dei Genitricem absque originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos, ejusdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum, qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmabant, graviter peccare; sed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibns libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus, & prædicationibus non levia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus Prædecessor hujusmodi temerariis ausibus, & derversis assertionibus, & scandalis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obviare volens, hujusmodi assertiones Predicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare psæsumerent, eos, qui crederent, aut tenerent, eadem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter pec-

se, aut peccatum mortale credere, vel tenereB. Mariam Virginem in sua Conceptione a peccato originalis maculæ præservatam fuisse, cum nondum id esset a Sede Apostolica, & Romana Ecclesia decisum.

HancConstitut. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq., & venerat. Sanctorum inter Extragan. conciones.

peccare, aut hujusmodi Officium Conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes, alicujus peccati reatum incurrere utpote falsas, & erroneas, & a veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobavit, e damnavit, ac statuit, & ordinavit, quod Prædicatores verbi Dei, & quicumque alii, cujuscumque status, gradus, aut ordinis, & conditionis estent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per eum improbatas, damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, a qua ab alio, quam a Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & censeri subjecit eos, qui ausi essent assere contrariam opinionem, tenentes, videlicet, gloriosam Virginem MARIAM cum originalis peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset a Romana Ecclesia, & Apostolica Sede decisum.

§. 2. Hanc vero Sixti Prædecessoris Constitutionem Oecumenica Tridentina Synodus postea innovavit. *Eam innovavit Concil. Trid. sess. 5 de pecc. orig*

 Ac

Pius Quintus prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus disputari, vulgari sermone scribi, vel dictari, ut in ejus Constit. 114. *super speculam*

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus, etiam Prædeceſſor noster, statuit, ordinavit, & mandavit, quatenus nemo, cujuscumque ordinis, vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiscua virorum, & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ alterutra parte disputare, rationibus, vel Doctorum auctoritate asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cujusvis pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scriberè, vel dictare præsumeret; qui contrafaceret, suspensionis pœnam a divinis absque nova declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quocumque præterea gradu, sive dignitate vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda, perpetuæ inhabilitatis censuræ ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi a Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non posset, & nihilominus aliis pœnis, si opus foret, a proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subjectus esset, prout subjecit.

Sed solammodo in Academiis, &

§. 4. Cæterum quamdiu per Apostolicam Sedem altera pars definita non esset, oppo-

oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Accademiæ diſputationibus, ſive Generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi alias inter eſſent, qui rem capere poſſent, nec ſcandali ulla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione differere, & argumentis utramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſervarenturque illa omnia, quæ a dicto Sixto Prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innovanda, & innovavit, prout in Sixti, & Pii Predeceſſorum litteris desuper confectis plenius continetur, Capitulis, ubi nulla ſcandali occaſio ſubeſſet, permiſit

§. 5. Verum licet hæc provide ſtatuta ſint, nihilominus, ſicut accepimus, nonnulli in diverſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſentionum hujuſmodi, jampridem Eccleſiaſticæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indeque contentiones, & rixæ non ſine Dei offenſa, & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi a Nobis opportune provideatur. Quia tamen ſuper prædictis ut ſupra ſtatutis novæ quæſtiones exortæ ſunt

§. 6. Quamobrem Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Conſtitutionum Sixti IV. & Pii V. Conſtitutiones innovat: & inviolabiliter præcipit obſervari.

 num

num Sixti, & Pii Prædeceſsorum hujuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſsis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutione Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quaſcumque etiam abſolutionis reſervationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus etiam Regularibus cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti, & alias quibuſcumque tam Eccleſiaſticis, quam Sæcularibus perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quam Sæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſario facienda mentio, obſervari præcipimus, & mandamus, donec a Romana Apoſtolica Sede hujuſmodi controverſia fuerit definita.

Transgreſsoribus pœnas auget.

§. 7. Ac præterea ſi quis quovis modo contravenerit, præter ſupradictarum Conſtitionum pœnas reſpective ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi, ſeu docendi, & interpretandi, facultate, ac voce activa, & paſſiva in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione privatus exiſtat, necnon ad concionandi, & publice legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat abſque alia declaratione, a quibus non-

nonnisi a Nobis ipsis; vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus pariter absolvi, seu super iis dispensari possint, & nihilominus aliis pœnis nostro, & eorumdem Romanorum Pontificum Successorum nostrorum arbitrio infligendis subjiciatur; prout eum subjicimus per præsentes.

§. 8. Et contra hujusmodi transgressores, etiam Regularis cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & Seculares personas cujuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos servere animadvertant. Nos enim iis, & eorum cuilibet, contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem iisdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

Et contra eos Episcopis, & cæteris hæreticæ pravitatis Inquisitoribus facultatem procedendi tribuit.

§. 9. Non obstantibus omnibus iis; & singulis, quæ tam Sixtus, quam Pius Prædecessores prædicti in litteris suis hujusmodi voluerunt non obstare. Quibus omni-

Contrariis derogat.

omnibus, & singulis, eorum tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem Romæ factam ubique ligare decernit.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentes Litteræ, seu illarum exempla, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campli Flore affixa, omnes ita arctent, & afficiant, preinde ac si unicuique personaliter intimate fuissent.

Transumptis credi jubet.

§. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostensæ.

D.P. An. 12. die 6. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die sexta Julii anno millèsimo sexcentesimo decimo sexto, Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo decimo sexto, Indictione decima quinta, die vero nona mensis Julii, Pontificatns Sanctissimi in

Christo Patris, *&* *D. N. D.* PAULI *Divina Providentia* PAPÆ V. *Anno duodecimo*, *retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ*, *&* *publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe*, *&* *in acie Campi Floræ*, *per me Augustinum Bracherium Cursorem*. *Silverius Ponticulus Mag. Curs.*

XXXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi B. MARIAM Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, *&* *Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram Sanctissimo D. N. D.* GREGORIO *Divina providentia* PAPA XV. *ac Illm̃is*, *&* *R̃mis DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis*, *feria tertia die* 24. *Maii Anno a Nativitate D. N.* JESU *Christi* 1622. Edita Anno Dom. 1622.

SAnctissimus Dominus Noster auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium

Digitized by Google

lium Inquiſitorum, decretum alias editum a fel. rec. Paulo V. ejus Prædeceſſore teneris ſequentis, videlicet.

Pauli V. decretum.

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. Virgine conceptam fuiſſe in peccato originali, ut in Conſtitit. in d. pub.

Sanctiſſimus Dominus Noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem, auditis votis Illuſtriſſimorum, e Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, re accurate, ac diligenter perpenſa, provide conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione fel. rec. Sixti V. ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis Mariæ pro ſubmovendis inter Chriſti fideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, a Sacra Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia Conſtitutione ſan. mem. Pii V. ſuper eadem re, quaſi ſimiliter Sanctitas Sua innovavit, cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſervatione, relinquatnr unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem quod ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmative in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in Populo Chriſtiano, cum ma-

magna Dei offensa, scandala, jurgia, & dissentiones. Propterea volens hujusmodi scandalis ex debito sui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præsentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cujusvis Ordinis, & Instituti Regularibus, & aliis quibuscumque, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus Personis cujusvis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, etiamsi specialis, specifica, & individua earum esset necessario mentio facienda, ut in posterum, donec articulus hujusmodi a Sancta Sede Apostolica fuerit definitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, sectionibus, conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali: Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis Constitutionibus suorum Prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis: Per hujusmodi tamen provisionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem

dem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, priæterquam quoad supra disposita. Ulterius sub eisdem censuris, & pœnis mandat, quod negativam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expresse mandavit, ut extra hoc casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ Constitutiones firmæ, & illæsæ remaneant, & exacte observentur perinde ac si præsens decretum non emanasset. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari, non obstantibus in hac parte supradictis Constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Quod hic Pontifex extendit etiam ad actus privatos.

§. 2. Hoc suo præsenti decreto ex eisdem causis ad evitanda scandala, dissentiones, atque discordias in populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, &, ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ sunt ex sermonibus privatis, occasione assertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis supradictis, ne de cætero, donec articulus hujusmodi a Sede

Apo-

Apostolica definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus & scriptis privatis audeant asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus a Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradicto fel. record. Pauli V., & hoc suo pecreto disposita.

§. 3. Eademque Sanctitas sua voluit & expresse mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujusmodi decretis non adversantur Constitutiones Sixti IV., Alexandri VI., & Pii V., ac Pauli V. ejus Prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis, firmæ, & illibatæ remaneant, ac exacte osserventur, perinde ac si hujusmodi decretum non emanasset.

Et in reliqnis servandas esse aliorum Pont. Constitut.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Ecclesia de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis tam Sæculari-

Et in divinis Officiis celebrandis non alio, quam Conceptionis nomine uti debere.

laribus, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularibus mandat. ac præcipit, ut in sacrosancto Missæ Sacrificio, ac divino Officio celebrandis tam publicæ, quam privatim, non alio, quam Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis Constitutionibus, ac præfato decreto suorum Prædedecessorum ipso facto incurrendis. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus in hac parte Constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V., consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ Prœdecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

Executores deputat contra omnes.

§. 6. Volens, & decernens pro observatione, & executione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra hujusmodi transgressores, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quascumque Ecclesiasticas, & Sæculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordina-

dinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos severe animadvertant, tribuens eis, & eorum quilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demum, ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. **Publicationem in Urbe decernit omnes ligare debere.**

Andreas de Pettinis S. Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indictione quinta, die vero secunda mensis Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii **Publicatio in Urbe P. An. 2. die 2. Junii 1622.**

 Di-

Divina Providentia Papæ XV. *Anno ejus secundo*, *supradictum Decretum affixum*, *& publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe*, *& in acie Campi Floræ*, *ut moris est*, *per me Brandimartem Latinum SS. D. N. Papæ Cursorem.*

Octavius Spada Mag. Curs.

XXVII.

Revocatio quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ Divina providentia constitutus, gratias, & indulta, a se & Prædecessoribus suis concessa, justis interdum suadentibus causis, juxta creditum sibi pastoralis officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expediri.

Ita-

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & Ecclesiasticas tam ad forum interius, quam ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus a Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, & quavis, etiam de necessitate exprimenda, causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati JESU, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respective Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut revoca-

Revocatio de qua in Rub.

ta, cassata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendum esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus instrubrica similiter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iisdem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt.

Clausularum præservativarum adjunctio.

§. 3. Decernentes, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existe-

re,

Digitized by Google

re, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſula ſublata.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus Clauſulæ derogatoriæ.

specialis, specifica, expreſsa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Peblicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

D. P. An. 2. die 2. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Julii MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

An-

Anno a Nativitate D. N. Jesu *Christi milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Christo Patris, & D. N. D.* Gregorii *Divina Providentia* Papæ XV. *Anno ejus ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.*

Octavius Spada Mag. Curſ.

Extenſio Conſtitutionis rec. mem. Gregorii Papæ XV. revocatoriæ conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1631.

ALias fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor Noſter, ut ſubnaſcentibus jugiter variis difficultatibus, & abuſibus ex Privilegiis a Sede Apoſtolica vivæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obviam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis videlicet: GREGORIUS PP. XV. Ad perpetuam rei memo-

riam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ. *Reliqua vide supra fol.* 130.

Causa huius extensionis.

§. 1. Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam a S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quàntum cum Domino possumus, his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature discutiendum commissimus.

Hoc negotium nonnullis S.R.E. Cardinalibus commissum fuit.

Revocatio geneealis.

§. 2. Omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & Sanctæ Romane Ecclesie prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata. quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive Sæcula-

cularibus, sive Regularibus; vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societatati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus: ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, ut præsentes Litteræ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & proe tempore spectabit, quanto citius innot scant omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis, præcipimus, & mandamus

Mandatus stricte omnibus, ad quos spectat, ut de præsentibus litteris certiores faciant omnes Provinciales suorum Ordinum.

mus, ut infra tres menses proximos a die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorumdem suorum Ordinum; Congregationum; Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, de eisdem præsentibus litteris certiores faciant, earumdemque præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum Collegiorum, Domorum, & locorum Regularium præcipere, ut easdem præsentes subditis suis, ut moris est, publicent.

Decernitur ut præsentes Litteræ semper validæ firmæ & efficaces existant.

§. 4. Decernentes, presentes Litteras, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris; gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectum sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios

tios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præinſertis litteris hujuſmodi, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, etiam Regula Noſtra de non tollendo jure quæſito, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenore, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia ex- Contrariorum derogatio.

expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, quod presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes litteræ, sive illarum exempla, ad valvas Basilicarum predictarum, & in acie Campi Floræ hujusmodi similiter affixæ, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dies publicationis Anno P. 9. die 20. Decemb. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus Nostri Anno nono.

M. A. Maraldus

Die, & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Salmanum, Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.

XL.

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita Anno Dom. 1622.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, Divina Providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi Divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, restituatur.

Prohibitio habendi, & legendi Libros prohibitos.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros hujusmodi legendi nimis excreverint; Nos, ut huic malo maturæ occurratur, & in posterum quam cautissime licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quos-

quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cujuscumque gradus, & conditionis existentibus, etiam per Litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam per Litteras in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Nobis, seu Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem presentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique in posterum suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes pœnas in Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, ut præsentes litteræ, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat,

etat, arctent, & afficiant, perinde acsi unicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre; qui aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur; neque de cætero similes licentiæ, nisi a Congregatione S. Officii, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet, concedantur.

§. 4. Ac quod eorumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Ejusque transumptis fidem dari mandat.*

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Decembris 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo. *Dat. Anno P. 2. die 30. Decemb.*

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimotertio, Indictione sexta, die vero secunda mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. GREGORII *Divina Providentia* PAPÆ XV. *Anno ejus secundo, retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum*

S. Jo-

Digitized by Google

S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinnm SS. D. N. Papæ Curſ.

Octavius Spada Mag. Curſ

V. alias CXV.

Revocatio licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita Anno Dom. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Divina Providentia commiſſum poſtulat, ut ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi divina gratia illæſa viget, conſervetur, & ubi reſtitutione indiget, reparetur.

Prohibitio habendi, & legendi Libros prohibitos, cum licentiarum revocatione

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, &, ſicut accepimus, nimis exceſſiva ſit hujuſmodi libros legendi licentiarum copia, Nos, ut huic malo mature occurratur, & in poſterum quam cautiſſime licentiæ hujuſmodi

modi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per Constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ judiciariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis Laicis, & Ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, præeminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per Litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumqne, & ex quacumque causa, tam in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu a quibuscumque aliis a Nobis vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen a Nobismetipsis per Litteras Apostolicas etiam in forma Brevis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra

perpetuo valitura Constitutione revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas n sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, ut presentes Literæ, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos citra montes, ultra vero montes infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde acsi unicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictus duobus, & respective quatuor mensibus durantibus, ii, qui Libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu inquisirem, qui illos quantocitius comburere debeat, deferre; quique aliquos similes Libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur; neque de cætero similes licentiæ, nisi a Congregatione Sancti Officii, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per

Nos

Nos etiam in eadem Congregatione ſpecialiter deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earumdem præſentium transſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſe. Traſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno octavo. D. P. An. 3' die 2. Apr.

Die, & anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ Litteræ per earum affixionem ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellarie Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, aliiſque locis ſolitis, & conſuetis, ut moris eſt, per me Andream Scalmanum SSmi D. N. Papæ Curſor.

XXXVII.

Definitio quoad Imagines nondum a Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabel-

bellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, & cum attestationibus desuper proponendis, recipienda, & asservanda, sive eorum Miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria v. Die xiij. Martii Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi MDCXXV.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram SSmo Domino Nostro D. URBANO *Divina Providentia* PAPA VIII. *ac Illmis & Rmis Dominis S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.*

Edita Anno Dom. 1525.

SAnctissimus Dominus Noster sollicite animadvertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus pro-

proponuntur, miracula, & revelationes aliaque beneficia a Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio ubique proponendi Imagines cum laureolis, radiis, vel splendoribus.

§. 1. Volensque proinde hujusmodi abusibus pro debito Officii Pastoralis occurrere, re etiam cum Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus communicata, & mature considerata, ac discussa declaravit, statuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum Sanctitatis, seu Martyrii fama (quantacumque illa sit) defuuctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præseferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede cononizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

Libros etiam ista continentes imprimendi.

§. 2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, sive Martyrii fama, vel opinione (ut præfertur) celebres e vita migraverint, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia, tamquam eorum intercessionis a Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios ac doctos Viros in consilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tam gravi committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, ejusque responsum expectet; Revelationes vero, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus hactenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Tabellasque Imagines, & luminaria ad eorum Sepulchra apponendi.

§. 3. Ad horum hominum sepulchra vetuit etiam, ac inhibuit, tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exculptas appendi, aut affigi, & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino prout supra facien-

cienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda.

§. 4. Declarans, quod per supra-scripta præjudicare in aliquo non vult, neque intendiit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur. Declaratio in præd.ctis.

§. 5. Ut autem præmissa diligentius observentur r universis, ac singulis tam Ordinariis, quam hæreticæ pravitatis Inquisitoribus districte præcipit, ut in sua quisque Diœcesi, vel Provincia sedulo pervigilent, ne sine approbationibus prædictis Immagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant. Executorum deputatio.

§. 6. Transgressores vero, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ & passivæ, nec non & suspensionis a Divinis. Si vero Clerici sæculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a Divinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum Ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum Or- Pœnarum in transgressores impositio.

dinariorum, seu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

Et ſignanter Impreſſores,

§. 7. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſeu ſculpſerint, quoquo modo effinxerint, vel formaverint, cæterique Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis, aliiſque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem, Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Efficacia publicationis factæ Romæ.

§. 9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujuſmodi, ſeu illius exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perinde arctet, atque afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet.

Fides Tranſumpturum.

§. 10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Joannes Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octava, Ponctificatas Sanctis-

ctiſſimi D. N. Urbani *Divina Providentia* Papæ VIII. *Anno ejus ſecundo, die vero quarta menſis Aprilis, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum SS. D. N. Papæ Curſorem.*

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

L.

Prohibitio, ne degentes in Statu Eccleſiaſtico, mediate, vel immediate Sedi Apoſtolicæ ſubjecto, libros ab eis ubicumque compoſitos de quacumque materia tractanctes, abſque Card. Vicarii, & Magiſtri Sac. Palatii in Urbe, & extra eam abſque Ordinarii, & Inquiſitoris Loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria v. Die 18. Septembris MDCXXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo D.N.D. Urbano *Divina* Edita Anno Dom. 1625.

vina providentia PAPA VIII. *ac Illm̃is, & Rm̃is DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.*

Prohibitio de qua in Rubr.

SAnctissimus D. N. pro debito sui Pastoralis Officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subjecto existentium, qui libros a se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt, statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in Statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros da quavis materia tractantes, & ubicumque compositos, audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illm̃i, & Rm̃i Dñi Card. SS. D. N. Vicarii, & Magistri Sac. Palatii, si in Urbe, si vero extra Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive ab iis deputatorum facultate, & licentia aperi præfigenda.

Impositio pœnarum.

§. 2. Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expresse prohi-

Digitized by Google

prohibitis haberi vult, mandat, contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

Joanne: Antonius Thomasius *S, Romanæ, & Vniversalis Inquisitionis Notarius.*

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. URBANI *Divina Providentia* PAPÆ VIII. *Anno ejus tertio, die vero tertia mensis Octobris, suprascriptæ Litteræ Apostolicæ sive Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Vrbis per me Brandimartem Latinum prælibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sacræ Romanæ Inquisitionis Cursorem.*

Sanctissimi D. N. Urbani Papæ VIII. declaratio, quod Constitutiones Apostolicæ in, concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi illis in edendis specialiter excipiantur.

UR-

Edita Anno Dom. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Exordium. Cum , sicut accipimus , S. Benedicti , Cistercien., Præmonstraten., S. Antonii de S. Antonio Viennen. , Societatis Jesu , ac aliorum forsan Ordinum , Congregationum , Societatum , & Institutorum regularium Professores vigore , seu prætextu privilegiorum , & indultorum sibi , dictisque Ordinibus , Congregationibus , Societatibus , & Institutis , ab hac Sancta Sede Apostolica tam per viam meræ concessionis , quam communicationis , etiam Motu proprio , & ex certa scientia , deque Apostolicæ potestatis plenitudine , etiam consistorialiter concessorum in Constitutionibus generalibus a Nobis , & dicta Sede hactenus editis , & de cætero edendis , se minime comprehendi prætendant , nisi de eis specialis , specifica , individua , & expressa mentio fiat .

Causa hujus Constit. §. 1. Nos , qui inter gravissimas , multiplicesque Apostolatus nostri curas , in eam præcipuo , ac peculiari studio jugiter incumbimus , ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus , Catholica Fides ubique gentium conservetur , & propagetur , opportunæ dispositionis ministerio providere volentes , ac ambiguitates , & dubia de medio tollere cupientes , ut tot , tantæque

que Constitutiones generales a Nobis, & hac Sancta Sede, præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & Officii S.Inquisitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis, ad majorem Dei gloriam, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, ut par est, sortiantur effectum, necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinariis, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore juris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Declaratio, quod Constitut. Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam & Officium Sanctæ Inquisitionis comprehendant

§. 2. Quod quævis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, S. Inquisitionis Officium præfatum, præsertim quo ad ea,

quæ

omnes Regulares, quomodolibet exemptos.

quæ in Congregationibus S. Officii, & Propaganda Fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ, omnes, & singulos tam S.Benedicti, Cistercien., Præmonstraten., S. Antonii de S. Antonio Viennen., & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omnino comprehendant, perinde ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati in eis nominatim expressi fuissent, edendæ vero in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in favorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & S.Officii Inquisitionis præfatæ, quam super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores, nisi in edendis Constitutionibus hujusmodi specialiter, & expresse excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisque privilegia, gratiæ, & indulta, a Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irri-

ſrritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, & alias quomodolibet concessa respective sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu minime comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

§. 3. Præsentes vero litteras, omniaque, & singula in eis contenta, etiam de eo, quod Ordinum, Congregationum, Societatem, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habenter, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes, emanarunt, adductæ verificatæ, seu alias justificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium im-

Jubetur, ut præsentes Litteræ, nunquam de subreptione vel obreptione, vel alio vitio impugnari possint.

impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi.

Præcipitur, ut præsens Constitutio semper valida, & firma maneat.

§. 4. Sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque pleniores, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum ampla derogatio.

§. 5. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon tam S. Benedicti, Cistercien., Præmonstraten., S. Antonii de S. Antonio Viennen.. & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregatio-

tionum, Societatum, & Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborati statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentito, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dum-

taxat specialiter, & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumpto rum fides.

§. 6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dies publ. 5 Novembris 1631.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Novembris 1631. Pontificatus noſtri Anno nono.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixæ, e publicatæ fuerunt ſupradictæ Litteræ ad valvas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, & conſuetis, ut moris eſt, per me Andream Salmanum SS. D. N. Papæ Curſ.

CON-

CONFIRMATIO DECRETORUM

Congregatio S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum

Super celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel.re.Urbani Papæ VIII. desuper alias factorum.

Legen. singulis annis 6. quoque Mense, idest Feria 2. post primam Dominicam Adventus, & Feria 6. post Octavam Corpis Christi vel decem diebus sequen., ut ex speciali Decreto Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium. Dat. die 12. Martii 1638.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

NUPER a Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris iufrascripti, videlicet.

Alias super celebratione Missarum, ac prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, necnon super earumdem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum nu-

mero ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum auctoritate per fel. rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cum sæpe contingat, in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles gravi scandalo affecti, plerumque a similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum a Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesiis, sorte pecuniarum assumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeo exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentationis novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, cha-

charitatique, ac justitiæ maxime consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum e Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primo districte prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contingerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive a pluribus personis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque, tam Sæcularibus, quam Regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosinæ præscriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos per-

tinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimmo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id vero, ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quacumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebranda committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum, in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecunia, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum sempliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pæna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda a die realis acquisitionis, statim deponi debeant

beant penes Ædem sacram, vel personem fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contingerit, eorumdem, pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tam Sæcularium, quam Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districte prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares vero sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda, alioquin Sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin

omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis ; etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosina pro Missis*, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus vero, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti,in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco Pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbant, quam eis legitime constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & Locis Piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis secundum morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremo Illustrissimi Pater non sine gravi animi dolore intelligentes, mala fere omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, sanctis-

ctiſsimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel Provinciali, coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus ut supra detractis, sedulo examinent,

nent, quot Religioſi homines, connumeratis etiam Laicis, aliiſque neceſſariis ſervientibus in unoquoque Monaſterio, Conventu, & Domo Regulari juxta Regionis, & proprii Inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant ſuſtentari; tum eorumdem bonorum, redditum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus diſcuſſis cujuſque Familiæ, Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Provincia certus earum tantum perſonarum numerus Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obventionibus, ut ſuperius, ſufficienter ali poſſint.

Ne vero Superiores, qui id præſtare debent, ſerius, aut remiſſus, quam par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant, mandat Sac. Congregatio, ut infra annum poſt proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipſam Congregationem Concilii ſinguli mittant.

Numerumque Familiæ, ſingulorumque Conventum, Monaſteriorum, & Domorum hujuſmodi Regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel provincialis ſententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quam Locales, perpetuo ſervare omnino teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditum

absque

absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; Superioribus autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque active, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhablitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus a Sede Apostolica infligendis pœnis, Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Deinceps vero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & ex consuetis eleemosynis, detractis omnibus ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti fel. rec. Gregorii XV. hac de re editi; alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimode jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis, curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque

quæ mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentes ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,

aut

aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ab verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissio, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia aquoquam prætendi possit, voluit eadem Sacr. Congregatio, ut præsentes ordinationes in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinent, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sacr. Cong. Secret.

Ex

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seu interpretatione infrascriptis dubis, prodierunt a memorata Congregatione, simili auctoritate illi a præfato Urbano Papa VIII. specialiter attributa, responsiones, seu declarationes inferius apponendæ.

Super primo Sac. Congregationis decreto de celebratione Missarum, quo prohibetur, ut Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo, reducant onere ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundo, super secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentnr tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosinæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario.

Tertio, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptis celebrare.

Quar-

Digitized by Google

Quarto, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quinto, posito quod Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sexto, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimo, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altariun, inservientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similium?

Octavo, an hoc decretum habeat locum in Benefi-

neficiis, quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficii.

Decimo, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare, eamdem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt; an vero satis sit, si dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Undecimo, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus ante impositis ita satisfacerint, ut nova quoque onera obire valeant; alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolute, quo minus accipiant novas elemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cum primum poterit?

Decimotertio, an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

De-

Decimoquartó; an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicuntur (*Casse de Morti*) ?

Decimoquinto, an Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis nonnisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimosexto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, & Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus & singulis Ecclesiarum, & Piorum Locorum, tam Sæcularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis ad quos pertinet*), supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoseptimo, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis Decreto, quo caventur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, ut eleemosynis commode possint sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione redituum cujusque Religiosi, sit denuo facienda, nec ne?

Decimo octavo, an Novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad Professionem in

Monasteriis, in quibus habita, ut supra, præfixione numeri, commode alii non possunt?

Decimonono, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, itaut alioquin subsint jurisdictioni Ordinarii.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendant eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Jesu.

Ultimo, an idem Decretum, ubi supponit, ut nullibi recipiantur Monasteria; nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proxime antecedens, an vero extra Italiam?

Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

Sagra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi a Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit: Verumtamen

si in

si in ipsa Beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari legem hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario; Quod si tribuens eleemosynam, numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad quintum censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad sextum, ita esse intelligenda.

Ad septimum respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac Loca Pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ; & Loca Pia alios non habent redditus, quos in usum earumdem ex-

 pen-

pensarum erogare licite possint; & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad octavum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad undecimum respondit, non prohibere absolute; ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, possent tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad decimum tertium, has pœnas non habere locum

cum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimum quartum, comprehendi.

Ad decimum quintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commode alii possint.

Ad decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Psosper Fagnauus Sac. Cong. Secret.

Cum autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione quamplures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpetrum hujusmodi detestabiles ab usus Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportune providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia, piæ Disponentium, seu Benefacto-

 rum

rum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divina providentia Papam XII. ei specialiter attributa, infrascripta Decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & postea in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione mature, & accurate discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissime, & amplissime approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis, etiam speciali, & individua nota, seu expressione dignis penitus observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur, si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem condonationem, vel reductionem a Sede Apostolica, vel compositionem a Reverenda Fabrica Sancti Pætri de Urbe obtinendi, Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeo detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, prefatas condonationes, & re-

& reductiones ab eadem Sede, nonnisi ex rationabili causa seu aequa commiseratione; compositiones vero a dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, nonnisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *Dummodo malitiose non omiserint animo habendi compositionem, alias gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere. Quapropter, ut locus omnis imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum sive in toto, sive in parte versiones in alium, quam præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventione, declarat prorsus irrationabiles, injustas, ac illicitas, illasque omnino reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quod onera Missarum supra vires suscipiantur, caveant omnes & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas tum perpetuas, tum temporalen, tum etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant; utque id ipsum, quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus

satisfacere non posse; seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant, & ulterius tali casu in eadem Tabella similiter exprimant sese, propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia, in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quam illarum adimplementum, & eleemosynas distincte, & diligenter adnotare, & adnotandas, seu adnotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes & singulas rationes hujusmodi in præfatis respective libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, a quibus rationes debent reddi, quam Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu adnotare, sive describendas, vel adnotandas respective curare.

Quibus semper salvis, & debeant ulterius Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tum manualium, tum perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsa particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorem localem, altera vero penes alium a Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seu Consiliariis, vel alio

simi-

simili modo nuncupatis; singulis mensibus districtam rationem exigere, & respective reddere.

Quod si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capsæ, & librorum præfatorum respective pertinet, seu pertinere debet, suam, operam præmissis, ut præfertur, minime navaverint, & superiores tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respective casibus Sæculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares vero voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, necnon ad hujusmodi gradus, & offidia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porro ne ullo unquam tempore omnia, & singula decreta prædicta in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitulo Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publice exposita in eorum Sacrario, Superiores vero Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, omnes, & singulæ præmissæ tum insertæ, seu coufirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes una cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur. Me

Meminerint igitur, & satagant ordinarii, ut a personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & dilingentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tum in Visitationibus, tum in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties judicaverint, inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis decretis adversetur.

Caveant etiam respective omnes Regulares tum subditi, tum Superiores quicumque nedum locales, sed etiam provinciales, & generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ, sunt applicandæ, & cum magno Christifidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur; alioquin ultra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contravenientes debitis pœnis diligenter, & prompte etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provincialibus Capitulis, seu congregationibus exhibere attestationem, seu fidem

fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monaſterii, ſeu cujuscumque Domus regularis ſubſcriptam, & juratam, quod omnibus, & ſingulis tum perpetuis, tum manualibus, Miſſarum oneribus, ſeu obligationibus ad limites, & tenore præſentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter ſatisfactum, vel deficiente aliqua modica ſatisfactione, poſſit etiam hujusmodi reſiduali implemento Miſſarum diſtincte referendarum, intra breve tempus moraliter ſatisfieri, ea adjecta, & omnino adimplenda conditione, quod ante præfatæ atteſtationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, ſeu paſſivam in memoratis Capitulis, ſeu Congregationibus omnino habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Viſitatores Provinciarum, ſeu Congregationum, debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante oſtendere, quod executioni præſentium Decretorum ſedulo invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & ſingulis Conventibus, ſeu Monaſteriis, vel Domibus regularibus Provinciæ, ſeu Congregationis, de omnibus, & ſingulis oneribus, & obligationibus, ac inſimul ſatisfactionibus Miſſarum, exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem reſpective pœnarum in Decretis contentarum proceſſerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmiſſis ad ipſos ſpectant, legitime docuerint, alias ad vocem activam, & paſſivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittantur.

Cæ-

Cæterum, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, conditionis, & præeminentiæ, etiam speciaii, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc salvis semper iis, quæ in præinsertis Decretis continentur, omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, necnon ii, ad quos cura Tabellæ, & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros, & hæc Decreta respective, juxta modos superius expressos, similiter retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, & eleemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respective iis, ad quos pertinet, reddere sub pœuis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

Postremo omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis, cujuscumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditio-

tionis, & dignitatis exiſtant, quam Laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis, omnia, & ſingula præmiſſa Decreta interpretandi, nec non Eccleſiaſticis prædictis pœnas in hujuſmodi Decretis relaxandi, ſub quoquo modo circa præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quæcumque facultas ſit penitus interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in hujuſmodi Decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque Perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S.Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuſlibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & contuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti

ti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli Sancte Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ, peracta perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuo, & inviolabiliter observari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare volentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine,

præ-

præinserta Decreta, omniaque, & singula in eis contenta, tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, quinimmo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque etiam speciali, & individua nota dignis omnino exacte, & perpetuo servavari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes, præsentes Litteras, cum omnibus, & singulis inibi contentis, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime., & inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII., & respective per Nos

illi

illi specialiter attributa, decrevit non obstare; quæ pariter, & iterum Nos tenore præsentium non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissime, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentes Litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæquæ Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Pariterque, ut earumdem præsentium transumptis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, statuti, decretorum, ordinationis, voluntatis, sanctionis, mandatorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus sennoverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo Sexcentesimo no-

nonagesimo septimo decimo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno septimo.

B. Card. Prodat.

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia.

J. Ciampinus.

J. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die vero tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii *Divina Providentia* Papæ XII. *Anno Septimo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Cappellis ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.*

Franciscus Antonius Simoncellus Mag. Curs.

DECRETA

Sacræ Congregationis Concilii.

De Regularibus Apostatis, & Electis.

Legen. bis in anno cum aliis Decretis sequentibus latis a san. mem. Clemente VIII. pro reformatione Regularium, ac institutione, receptione, & educatione Novitiorum.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala submovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissime perpensa, communicatio etiam consilio cum Sanctissimo Domino Nostro Urbano VIII., atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate infrascripta decreta edidit.

Ac primo, ut infecta semina, e quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in Vinea Domini, censuit esse innovandas, & Sanctissimi auctoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia sanctæ memoriæ Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districteque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exacte observent, atque, ut observentur, efficiant,

ciant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus.

A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius a Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel a propriis locorum Ordinariis expresse, & nominatim approbati fuerint.. A cujus quidem Decreti observatione Sacra Congregatio justis de causis censuit, Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini Nostri absolvit, atque exemit.

Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitime constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut Fugitivi, & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari secundum regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa Decreto Concilii *cap. 3. sess. 6.* Quod si Apostatæ hujusmodi citra

Digitized by Google

tis causis expulsionis ad sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum Generale Capitulum, seu Congregationem proxime celebrandam, si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit a Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra; quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses a præsentis Decreti publicatione, servata tamen in reliquis forma superius præscripta. Sic vero ejecti, quamdiu non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atque Ordinarii Loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores serio admonet, ac per JESU CHRISTI viscera obtestatur, ut, memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, ut lucrentur animas fratrum suorum fere in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noster JESUS CHRISTUS in supremo Dei Judicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis litteras testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam rejicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut ejecti extra Religionem degentes, sint

Digitized by Google

perpetuo ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarii locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremo eſſe innovandam, & Suæ Beatitudinis auctoritate innovat Conſtitutionem fel. rec. Gregorii IX. relata in *Cap. final. extra de Regul.*, ac præterea declarat, eam Conſtitutionem in iis quoque vindicare ſibi locum, ſervandamque eſſe, qui juſte, diffinitive, ac juris ordine ſervato expulſi fuerint, dummodo tamen in expulſis hujuſmodi ſubſit ſpes evidens emendationis ex litteris ſaltem teſtimonialibus Ordinarii, cujus conſcientiam in his litteris concedendis Sac. Congregatio ſerio oneravit.

Ne qua vero difficultas in ſuprascriptis Decretis, & Ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, univerſis Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac Locorum Regularium ubique locorum exiſtentium injungit, ſerioque mandat, ut illa diligenter obſervent, atque obſervari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monaſteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monacorum, ac Regularium ubique locorum exiſtentibus, efficiantque, ut tam Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII. quam præſentes Ordinationes in ſingulis ejuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica Menſa.

Si

Si quis vero ipsorum adversus ea, quæ superius præscripta sunt, vel eorum aliquid quoquomodo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservata, iisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quidquid secus a quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac Locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vici-

bus approbatis, & innovatis; etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſio, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ ſupradictis quomodolibet adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe Sanctitatis Suæ auctoritate derogat, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco ✠ Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec:

DECRETUM

De Ejectis, & Ejiciendis.

Auctoritate SS. D. N. Innocentii Papæ XII. editum die prima Martii 1693.

INſtantibus Procuratoribus Generalibus Religioſorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apoſtatis, & Ejectis editorum a Sagra Congregatione Concilii, & a ſan. mem. Urbano Papa VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilior modus Incorregibiles ejiciendi præſcribatur, Sacra Congregatio

gatio a SSmo Domino Nostro Innocentio Papa XII. super præmissis particulariter deputata Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolcia, de Lauræa, de Aguirre, & Colloredi, perpensis eorumdem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata male affectos officiant magis, quam prosint, maturo examine, zelo Regularis disciplinæ conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sibi specialiter attributa, hæc in posterum servanda decrevit.

1. Quod firmis, ac in robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundum eam partem, ubi agitur de Ejectis, & Ejiciendis, tanquam sacris Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus, quo ad Ejectos eadem serventur, quæ in alio simili Decreto hac præsenti die emanato de Apostatis, & Fugitivis statuta sunt, & indulta; quodque ad præscriptam legem sanctæ memoriæ Gregorii IX. *in Cap. final. de Regul.* annuatim Fugitivi requirantur, & respective cogantur ad claustra reverti.

2. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in pœnitentia, & jejunio ad ejiciendos Incorrigibiles, ad sex tantum menses continuos in posterum coarctetur, & restringatur.

3. Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis

gulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad causas Ejiciendorum eligendis attributa, extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui, electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravibus ex propria Provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu causas hujusmodi cognoscant; & ad effectum ejiciendi Incorrigibiles suæ Provinciæ, & ejectionem pronunciandi; accedente approbatione Generalis definiant, salva semper Sanctæ Sedis; & Sac. Congregationis Concilii in casu recursus; & appellationis auctoritate;

4. Quod in posterum Processus conficiantur juxta Regulas; Constitutiones, Ordinationes, & stylum cujusque Ordinis, & Religionis; donec aliter fuit a Sac. Congregatione provisum.

5. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscumque Religionis ingressum petentes, & a Religione forsan alienos, duram satis tractu temporis necessitatem parit eosdem e claustris ejiciendi, ne hujusmodi semina, quæ a principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sacra Congregatio, annuente Sanctissimo Domino Nostro sub interminatione Divini Judicii, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in posterum obtinenda, quibuscumque prædictorum Ordinum Superioribus districte præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clemen-

tis

tis VIII. regiſtrata poſt Decretum ſan. mem. Urbani VIII. de Apoſtatis, & Ejectis incipien. *Regularis*, *Sanctiſſimus*, & *Nullus*, una cum aliis ſubſequentibus, Decretis, Proviſionibus, Ordinationibus, & reſpective moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem ſervari, pœnam in eiſdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujuſmodi Decretorum transgreſſores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem Legis Deum inhonorent, & ne militiæ Chriſti adſcripti tam de facili fiant deſertores, ac profugi. Datum Romæ die 24. Julii 1674.

G. Card. Mariſcottus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

R. Pallavicinus S. Cong. Conc. Secret.

DECRETA GENERALIA

Felic. record. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia, alias facta, & publicata.

De Novitiis ad habitum Regularem, & Profeſſionem non admittendis, niſi in Conventibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum juxta noſtri muneris debitum laborare non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimen-

mentum afferre quotidiano usu compertum est; quod in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Unde fit, ut quo magis Nos variis Constitutionibus male affectæ radices amputare studemus, eo magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districteque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conventum intra Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscumque,& quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra prope diem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse,ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum,qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Privilegiis, Statutis, & consuetudinibus qui-

quibuscumque in contrarium minime obstantibus. Datum Romæ die 12. Martii 1596.

Renovatio, & ampliatio ejusdem Decreti.

De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. cum jamdudum animadverteret, collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisquæ presertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine defectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Constitutionibus male affectas radices evellere studet, eo magis infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis observantia, secundum reformationem a Sanctitate Sua institutam introduci:

Quia

Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos præter mentis suæ sensum: Idcirco huic malo prospicere volens, nec licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur, nunc denuo districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjiacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Observantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Domici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, & Societatis Jesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum respective Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo voluit, prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi), ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per Litteras in forma Brevis

dum-

dumtaxat, & non alias, quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam Conversos, nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus auctoritate ejusdem SS. D. N. prope diem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professiones admittere ullo modo audeant. Quinimmo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subjacere.

Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos, & Monasteria a se probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Cæteras vero licentias, sive particulares, qui in hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocati, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, Privile-

legiis, Statutis, & Constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud S. Marcum die 20. mensis Junii 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cujuscumque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NUllus omnino prætextu cujuscumque privilegii, vel Superioritatis, etiam Generalatus, a servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprj officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomanda præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis

tis voto custodiendo fidelius observentur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, aut pecuniam, proventus, census, eleemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut pro Missis tam in propria Ecclesia, quam ubicumque celebrandis, aliove ipsorum justo labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitione, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit; sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat ejusdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usufructum, vel usum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5. Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur.

6. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum a Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona mobilia, vel immobilia, Fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab ejusdem Concilii Decretis impositæ, &

ipso facto incurrendæ ; obnoxii sint, etiamsi Superiores asseverent , hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse , quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus .

8. Fratrum vestitus , & supellex cellarum ex communi pecunia comparetur , & omnino uniformis sit Fratrum , & quorumcumque Superiorum , statuique paupertatis , quam professi sunt , conveniat : ita ut nihil superflui admittatur , nihil etiam, quod sit necessarium , alicui denegetur .

9. Quæcumque Fratrum vestes , sivæ laneæ , sive lineæ , omnisque alia suppellex in aliquem , commodum Conventus locum deferantur , ibique ab uno , vel duobus Fratribus hunc muneri deputatis diligenter custodiantur , ut inde Superioris arbitrio , prout unicuique opus fuerit , subministrari opportune possint .

10. Omnes etiam Superiores , quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio , sine eadem (ut ajunt) pietantia , in communi mensa prima , vel secunda , nisi infirmitatis causa impediti fuerint , vescantur ; neque singulare aliquid , quo privatim quisque in cibum utatur , ullo modo afferri possit ; si quis in ea re peccaverit , nihil ea die alimenti percipiat , nisi panem , & aquam .

11. Superioses omnes , etiam Generalis , qui redditus , aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta , & expensa in libro distincto fideliter , & diligenter adnotari curent , neque in alios usus , quam ratione officii sui necessarios , quicquam expendant . Cum vero contigerit

ipsos

ipsos in aliquo Conventu commorari, ea pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12. Nullus ex Superioribus locorum administrationum bonorum, aut aliarum rerum dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tamquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet; alius de pecuniis, & rebus a Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

13. Cæterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus suo Priori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatioribus, rerumque usu peritis, rationem reddant: deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipse Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali, saltem coram tribus Judicibus ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quam privatæ, rationem reddere teneatur, cujus etiam

 exem-

exemplum authenticum ex actis Capituli describatus, ad hoc ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ, Romam transmitti possit.

14 In unoquoque Conventu Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus in commune (ut præfertur) conferendis, commode possit sustentari; redditus vero, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asserventur.

15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus, decernentes &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

16. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudent.

17. Si alicui ex necessaria causa, Generalis judicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, &, si commode fieri potest, sit laicus conversus.

18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuo, ac diligenter servetur, ac propterea a Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nul-

19. Nullus e Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta a Superiore; qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat; non petentis rogatu, sed arbitrio suo; neque eumdem sæpius: Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur:

20. Contravenientes autem pœna gravi; etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Janitor subeat; si sciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum actem quis in Conventum revertitur; Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui a socio iteneris rationem, & quid rei aetum sit, diligenter perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant; nisi prius a Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit; voce activa; & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos; qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam; ut cum sibi videbitur cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas, sive in clau-

stro, sive alibi separatas a communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum cæteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique supellectili (ut præfertur), quemadmodum Religiosos decet, contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, sive ædiculæ, quæ extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem usum, & commoditatem Conventus redigantur.

28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpétuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conventus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

31. Valetudinarium in singulis Conventibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sani-

nitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua, sublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra, ad ea quamprimum revocentur, nec de cætero, nisi ex gravissima causa a Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

33. Nulli imposterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputandis.

34. Curent Superiores, ut Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes a directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitnlis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate

culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta a Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter servetur, jurentque Electores, secundum veritatem cujusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia perlegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuæ eligantur, qui possint, & consueverint Regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo Generali, vel Provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fatrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoscumque Ordines, in quo servetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in no-

vissi-

vissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque, super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia constituenda, & amplianda esse, quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conventu singulis hebdomadis habeatur sermo de Religiosa disciplina, regularique observantia.

39. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in qua distincte adnotetur quid singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones his Decretis non adversantur, inviolate custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possint, districte præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facul-

cultate illas declarandi, & adversus eas unquam dispensandi; alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione respective incidisse.

41. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum observatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscumque Fratres præsentes statim, reliquos vero absentes citra montes unius mensis, ultra montes trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quod Generales in singulis Conventibus citra montes unius mensis, ultra vero montes trium mensum cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. mensis Junii 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, itaut Provincialis ipse, ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat, facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reservatam esse, interdicta omni-

omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martii 1601.

Decretum fel. record. Clementis Papæ VIII. super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

SAnctissimus Dominus Noster, qui jam pridem accurate perpendit, ac re ipsa comperiit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes a peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem: ideo, ut huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus, fiat egressio nocturna ac furtiva e Monasterio, seu Conventu, egressio etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit per-

peccatum mortale. Juramentum falsum in judicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio litterarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliquid preterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videatur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine; aut Provincialis in Provincia matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id iis petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudenter, ac charitate præditi, qui a non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit.

Tam Superiores pro tempore existentes, quam Confessarii,qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis a Confessariis imponendas, quæ subditos ab hjusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quascumque Regularium Superiores, quicumque illi sunt, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, & etiam generalibus Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in Generalibus, seu Provincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quarum tenore hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maii anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, absolvere.

For-

Formula concedendi facultates pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. cum Regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maxime cuperet, Regularesqqe omnes, vitam, moresque suos ad rationem ejus Instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime observarent, generali Decreto, quod de mense Junii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, infrascriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commode possunt, atque in iis omnibus fideliter observari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, una cum cæteris decretis particularibus vel Instituti ipsius, vel Pontificis, etiam ad victum, vesti-

vestitumque communem spectantibus (ipso Decreto ut supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus infrascriptis Monasteriis, & Conventibus erigendis Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptum instructionis jussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis observantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus in posterum servetur, nullusque omnino Superior cujusvis conditionis, personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & passivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua, hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante Decreto ut supra promulgato. Datum Romæ die &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum . . . Clericorum . . . Novitiorum . . . Conversorum autem . . .

N. *Visitationis, & Reformationis Apost. Sec.*

De-

Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII., qui alias pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosve ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis designarenrur, & approbarentur) ad ejus, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent, sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut liceutia a Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset, concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Nunc volens, ut ea, quæ pro Novitiorum receptione, & institutione de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V., & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in

Con-

Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Novitiis ad habitum recipi ullatenus possint vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœcesi Novitatus existnnt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, exprесse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, & etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant, Ordinariorum ipsorum conscentiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio,

præterquam in hactenus a Sua Sanctitate, vel a dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quovis modo contrafecerint, irritum ex nunc & inanes decernens quicquid secus, vel alias, quavis auctoritate a quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque &c. Dat. Romæ apud S.Petrum die 19. Maii 1602. Pontificatus ejusdem SS.D.N. Anno XI.

Institutiones super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis Clementis ejusdem jussu editæ.

CUm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu. an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur

pitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur, tam in alias designatis, quam nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolate observari, & exequi perpetuo curent.

Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipue eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint juxta formam Constitutionis fel. record. Sisti V., & moderationum subsecutarum; illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in Monasteriis, & Conventibus, ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullum in posterum admittant, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones a sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, juxta Decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia

instituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, ut minores, & sui temporibus majores Ordines, juxta Decreta Sac. Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulaverit, & talis eruditionis expers inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint; num zelo melioris frugis, ac perfectionis vitæ, ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est, nedum Conversos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiares constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur. Sta-

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatus spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collectiones, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insupes, seu Cappella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Novitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit), ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum Novitiatus nemini ejus-

 dem,

dem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, quandocumque ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo casu tamen aliquem semper ex senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat cum gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si ad Novitiorum instruendam multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen spectat, dicto Magistro immediate subjectus existat; eliganturque tam Magister, quam socius per Provinciale Capitulum, per triennum ad minus onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tam

Tam Novitiorum Magister, quam socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali Ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium a professione emissa in Religione perstiterit; Socius verò trigesimum annum excedat; sintque ambo doctrina, &, quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes; orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præseferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Novitiorum institutionem, ac Novitiatus regimen, itaut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quam necessa-

ria cujusque Ordinis Constitutionum observantia; modum in oratione tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est, atque proclivis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi a Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ Sacrificio intersint, & statutis horis in Choro nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada,

vel

vel in alternis saltem in hebdomadibus longior statuatur; fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore cujusque, in quam natura feratur, propensionem inscrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & probationis tempore, una cum Profesis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore Officiorum, in Processionibus, aut in Cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis, ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcibua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda;quin potius æquanimiter amplectenda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christifidelibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem afferre. Conversis ipsis a Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante,Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum, juxta cujusque Ordinis statuta,& Constitutiones subditi

diti esse, & obedientiam præstare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus; præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt; quod ut commodius fiat, ad capitula, & spirituales conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant; nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ii tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimumsextum, quo vero ad Conversos, vigesimumprimum excesserint), ad professionem admittantur; sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum Statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur; illamque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conversus vero litterarum ignarus professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber; & custodiatur in Archivo, ubi scripturæ ad Monasterium, seu Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis usus

usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios juxta cujusque Ordinis constitutiones adscribere; sicque adscriptos, cum juxta præsentes institntiones, & alias ser. ser., ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum, cum testimonialibus litteris transmittere, ubi tamquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in Professorio ad perfectionem, ut præmissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, ut statim post Professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii ab ea, quæ Novitiorum

rum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conventus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum supranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur; quæ suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore, majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis eorum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modi vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi, ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo & debebunt litterarum studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro novitiatu designatis, aut in posterum desi-

designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulii præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter religiosos gradus, & ordine superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pœnas se subituros certo sciant. Datum Romæ apud S. Petrum die 19. Martii 1623.

Ant. Seneca Reform. Apost. Secret.

Anno 1624. Indictione 7., Pontificatur autem SSmi D. N. D. Urbani *Divina Prov.* Papa VIII. *Anno ejus 2., die vero 26. mensis Octobris, suprascripta Decreta tam S. Congr. Concilii, quam san. mem. Clemen VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellum Cursoses Sanctissimi.*

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Cnrs.

Decretum Sac. Congregationis Concilii.

APPENDIX
Quarumdam Constitutionum,
ATQVE
Variorum Decretorum.
Quæ sunt Regularibus scitu pernecessaria.

SS. D. N. URBANI PAPÆ VIII.
Jussu editum.

De rebus Regularibus non alienandis.

SAcra Congreg. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pretiosorum mobilium disttactionibus, quas crebro faciunt Regulares Apostolicis privilegiis innixi, ac proinde operæ pretium putans illorum facilitatem aliqua ratione compescere, speciali SS.D.N. jussu, Generalibus, & Provincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuscumque aliis Superioribus Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti intra fines Europæ existentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretiosorum mobilium alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum

rum dominium transfertur, census perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim, præterquam in casibus a jure permissis, fieri perpetuo prohibet, atque interdicit, absque ipsius Congregationis Concilii expressa licentia in scriptis, & gratis concedenda, sub pœna privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto absque alia declaratione incurrant, sublata etiam Generali, & Protectori illam moderandi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apostolicarum Constitutionum, & præsertim fel. rec. Pauli II., quæ incipit *Ambitiosæ*, in suo robore permansuris: Alienationes vero, pacta, census, hypothecas, locationes, conductiones, & concessiones quascumque contra hujusmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ auctoritate, ipso jure nullas, atque irritas decernit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non mendicantium, Militarium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, cujusvis alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptioni-

bus

bus quoque, indultis, & privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, & aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsenti Decreto, ac prohibitioni adversantur, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expressa Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ die vii. Septembris MDCXXIV.

Cosmus Card. de Torres.

Loco ✠ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

Die 16. Septembris 1624. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis, per me Joannem Radica SS. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. Curs.

CUM

CUM post editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum sit, Regulares., qui eodem Decreto prohibentur census imponere, & alios contractus facere super bonis ad eorum Monasteria pertinentibus loco censuum, & contractuum hujusmodi pecunias accipere mutuo, etiam sine alicujus lucri solutione, vel ad cambium cum solutione alicujus lucri, etiam cessantis, vel damni emergentis, cum obligatione, seu hypotheca bonorum, aut dato pignore. Cumque ex hujusmodi contractibus eludatur mens Sac. Congregationis, cui in primis votis fuit consulere Religionum indemnitati, quæ ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctissimo Domino Nostro approbante, decrevit, & declaravit, non licere Regularibus pecunias, ut supra proponitur, accipere, & si acceperint, in ipsius Decreti pœnas ipso facto incidere. Dat. Romæ 21. Martii 1626., quod innovatur hac die 19. Septembris 1643.

J. Baptista Card. Pamphilius.

Franciscus Paulutius S.C. Conc. Secr.

Die 21. Octob. 1643. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Franciscum Angelum Curs.

Dominicus Mangilius pro D. Mag. Curs.

Prohibitio alienandi Bona Ecclesiastica, aut illa ultra triennium locandi.

Præter hanc Constitutionem Pauli II. editam anno Domini 1467. die 1. Martii. Quo ad loca-

 tio-

tiones, extat Concilium Tridentinum *sess.24.cap.11.* Quoad alienationes vero, extant Constit.1.Leonis.I. *Occasio*, Pauli IV. Constit. 2. *Injunctum*, & Pii V. Constitut. 69. *Volentes*, & alia Constit. 98. *Et si de singulis*. Quo vero ad Judices hujusmodi alienationum, extat Constitutio Pauli II. quæ est 1. *Cum in omnibus*.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

V. *Ad perpetuam rei memoriam*.

AMbitiosæ cupiditati, illorum præcipue, qui divinis, & humanis affectatis, damnatione postposita, immobilia, & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & Pia Loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vindicant, prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac divini cultus detrimento, exquisitis mediis usurpare præsumunt, occurrere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus a jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc cum Ecclesiarum evidenti utilitate, ac

ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia, hac perpetuo valitura Constitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, prohibitionibus, & Decretis alias super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris.

§. 3. Si quis contra hujus nostræ prohibitionis seriem de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sit roboris, vel momenti, & tam qui alienat, quam is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat. Alienati vero bona Ecclesiarum, Monasteriorum, Locorumque Piorum quorumlibet, inconsulto Romano Pontifice, aut contra præsentis Constitutionis tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Ecclesiæ sit penitus interdictus, &, si per sex menses immediate sequentes, sub interdicto hujusmodi animo, quod absit, perseveraverit indurato, lapsis mensibus eisdem, a regimine, & administratione suæ Ecclesiæ, vel Monasterii, cui præsidet, in spiritualibus, & temporalibus sit eo ipso suspenso Inferiores vero Prælati Commendatarii, & aliarum Ecclesiarum Rectores, Beneficiati, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, Præpositatibus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, Canonicatibus, Præbendis, allisque Ecclesiasticis cum cura, & sine, Sæcularibus, & Regularibus

beneficiis quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliaque vacare censeantur, possintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propter ea privatæ fuerint libere de jure conferri, nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata, & nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & Loca Pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur.

Nulli ergo hominum liceat &c.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo Kalen. Martii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

DECRETUM

Pro Regularibus ordinandis.

DE mandato SS. D. N. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, ut de cætero observent, & observari faciant ea, quæ in Decreto sacræ Congregationis Concilii Tridentini continentur, cujus tenor est talis.

Congregatio Concilii censuit, Superiores Regulares posse sub subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, si Ordines suscipere volue-

fuerit, Litteras dimiſſoriales concedere, a d Epiſcopum tamen Diœceſanum, nempe illius Monaſterii, in cujus familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis poſitus fuerit; & ſi Diœceſanus abfuerit, vel non aſſet habiturus Ordinationes, ad quemcumque alium Epiſcopum, dum tamen ab eo Epiſcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipſi Regulares non diſtulerint de induſtria conceſſionem Dimiſſorialium in id tempus, quo Epiſcopus Diœceſanus, vel abſuturus, vel nullas habiturus eſſet Ordinationes. Verum cum a Superioribus Regularibus, Epiſcopo Diœceſano abſente, vel Ordinationes non habente, Litteræ dimiſſoriæ dabuntur, in eis utique hujuſmodi cauſam abſentiæ Diœceſani Epiſcopi, vel Ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam eſſe, quod qui non fecerint, officii, & dignitatis, ſeu adminiſtrationis, ac vocis activæ, & paſſivæ privationis, ac alias arbitrio ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ reſervatas pœnas incurrant. Datum Romæ 13. Martii 1599.

In Regeſt. Concil. Trid. fol. 9.

De Indulgentiis.

Regulares quoſcumque non potuiſſe, nec poſſe Confraternitatibus, Sodalitatibus, aliiſve ſimilibus Congregationibus quibusvis tam hactenus erectis, & inſtitutis, quam in poſterum quandocumque erigendis, & inſtituendis, ſive quorumcumque privilegiorum vigore aggregatis, & aggregandis,

 ullo

ullo modo communicare Indulgentias ipsis Regularibus concessas, sed tantum illas, quas, ut hujusmodi Confraterniaatibus, Sodalitatibus, seu aliis similibus Congregationi bus cpmmunicent, facultas eis specifice, & nominatim per Sedem Apostolicam concessa fuerit, ex Decreto Sacræ Congregationis super Indulgentiis die 16. Martii 1671., approbato a san. mem. Clemente X. die 19. ejusdem mensis, & anni.

De Tertiariis, & Hospitibus.

Regularibus Superioribus quibuscumque præceptum est in virtute sanctæ obedientiæ, ut neminem pro Tertiariis, vel Oblatis, seu Donatis, aut Commissis, vel Servientibus, nec pro Hospitibus, seu Postulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocumque nomine nuncupatis, aut quovis habitu indutis, vel induendis, sub quovis prætextu, vel causa, aut quæsito colore recipiant, seu admittant ad habitandum intra claustra, nisi vigesimum ætatis suæ annum expleverit (iis tantum exceptis, qui completa ætate annorum 15. pro Clericis, seu Choristis in habitu Novitiorum annum probationis agunt) sub privationis dignitatum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vocisque activæ, & passivæ pœna ipso facto incurrenda. Ex Decreto Sac. Congregationis super statu Regularum ex speciali mandato san. mem. Clementis X. die 16. Martii 1675.

DE-

DECRETUM

Sacræ Congregationis.

Super Indulgentiis quoad ingressum Mulierum intra Claustra Regularium.

PRoposito dubio: An verba Pontificii Brevis concedentis Indulgentiam omnibus utriusque sexus Christifidelibus Cappellam intra claustra Regularium sitam visitantibus, si accipi possint, ut comprehendant Cappellam in ipso Dormitorio constructam. Sacra Congregatio respondit: Minime illam comprehendere, nullamque tribui facultatem Mulieribus ingrediendi claustra. Dat. Romæ die 2. Maii 1679.

A. Card. Homodeus.

Michael Angelus Riccius Sac.Cong.Secret.

Declaratio Sacræ Congregationi Concilii Tridentini a Clemente Papa IX. approbata super accessu Regularium ad Monasteria Monialium.

DIe 12. Maii 1669. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, habita notitia, quod nonnulli Regulares absque licentia crates Monasteriorum Monialium adire, & frequentare non dubitent, prætendentes non esse interdictum per breve tempus, etiam usque ad quadrantem

 horæ

horæ cum dimidio, quod horologio arenario aliquando metiuntur. Moniales, aliasque personas intra clausuram existentes alloqui, & hanc opinionem tamquam tutam affirment, disseminent, & forsan etiam scriptis evulgent, proprias graviter illaqueantes conscientias, & scandala confoventes; ad hujusmodi perniciosos errores eliminandos opinionem prædictam improbans, rejciens, ac damnans, declaravit, Regulares cujuscumque Ordinis, Militiæ, Societatis, Congregationis, & Instituti, etiam de quibus specialis mentio foret habenda, qui ad Monasteria Monialium, quamvis ab Ordinarii jurisdictione quomodolibet exempta, & etiam ipsis Regularibus subjecta, vel aliis speciali mentione digna, absque legittima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcumque modicum temporis spatium cum Monialibus, aut aliis intra clausuram degentibus, peccare mortaliter, eosque sub excommunicationis, privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque contra Regulares accedentes sine licentia ad Monasteria Monialium statutis pœnis posse ab Ordinario, tamquam Sedis Apostolicæ delegato, coerceri. Et die 7. Junii ejusdem anni facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua præsentem declarationem approbavit, ac typis dari, servarique jussit.

A. Card. Celsus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

S. Brancacius Archiep. Adrianopolit. Secr.

Du-

Dubia super collocutione Regularium cum Monialibus ad prædictum Decretum Sacræ Congregationis a Clemente IX. approbatum.

EDita vix lege, statim illam eludere malitia excogitat; non ita pridem emanavit generale Decretum arctiſſime prohibens colloquia Regularium cum Monialibus, quando jam super eo variæ interpretationes confingi cœperunt, aliæque nunc Bergomi suboriuntur: pro quarum resolutione supplicant Confeſſarii Monialium, quærendo.

I. *An Regularibus miſsis ad crates Monialium pro munere prædicationis obeundo prohibitum sit sub peccato mortali, censuris, & pœnis &c. immediate post cum ipsis Monialibus, absque expreſſa licentia ad colloquendum, immiscere sermones cum quæstionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius concionis.*

II. *An talis prohibitio intelligatur tam de collocutione cum aliquibus Monialibus, quam cum una tantum (omnibus tamen aliis audientibus) immediate post concionem.*

Die 21. Maii 1678. Sac. Congregatio Eminentiſsimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad utrumque respondit *Affirmative*.

DE-

DECRETUM

Sacræ Congregationis Concilii.

De celebratione in Altari privilegiato jussu SS. D. N. Clementis Papæ XI. editum.

Dubia Indulgentiarum.

CUM in concessióne Indulgentiarum Summus Pontifex soleat præfigere certum numerum Missarum celebrandarum qualibet die in Altari privilegiato, pro parte nonnullorum Religiosorum porrectus fuit Sanctissimo supplex libellus pro resolutione infrascriptorum dubiorum, quoad hanc Sacram Congregationem remissio sub die 23. Aprilis proxime præteriti rescriptum fuit: *Exhibeatur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.*

In executionem hujusmodi rescripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ est tenoris sequentis:

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei miseri-

cor-

cordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Metropolitanam Mediolanen., in qua nullum aliud Altare privilegiatum reperitur concessum, & in ea situm Altare Sancti Caroli hoc speciali dono illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quinquaginta Missæ quotidie celebrentur, auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad præfatum Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, præsentibus ad septennium tantum valituris. Datum &c.

Ad futurum &c. omnium saluti &c. Volentes igitur Ecclesiam Conventus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Civitatis Tusculanæ, in qua nullum aliud Altare privilegiatum &c. illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quatuordecim Missæ quotidie celebrentur, auctoritate &c. confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infra illius octa-

octavam, ac secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadæ pro anima cujuscumque Christifidelis &c. ut supra.

His igitur præhabitis, EE. VV. non dedignabuntur sapientissime de more respondere.

Primo: An absentibus Religiosis ex causa Prædicationis tempore Quadragesimæ, & Adventus, vel quando occasione festivitatum, vel funerum, aut similium a Superioribus ad celebrandum alibi transmittuntur, Indulgentiæ concessæ cum certo numero Missarum, qui ob dictas causas adimpleri non potest, prorsus cessent, vel pro eo tempore, quo numerus non fuerit adimpletus, sint suspensæ, vel potius remaneant in suo robore?

Secundo: An idem sit statuendum, deficiente præfixo numero Missarum ob infirmitatem Sacerdotum tam Regularium, quam sæcularium?

Tertio: An pariter idem sit statuendum deficiente dicto numero Missarum ob absentiam ab Ecclesiis sæcularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menses?

Die 30. *Julii* 1701. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum. Ad primum quoad primam partem pro tempore Adventus, & Quadragesimæ censuit remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingant. Ad secundum censuit non remanere suspensas. Ad tertium satis provisum in primo.*

B. Card. Panciaticus Præf.

Loco ✠ Sigilli.

Vincentius Petra Secretarius.

DE-

DECRETA GENERALIA

Circa Rubricas.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi dimiſſe ſupplicatum fuerit ſequentia dubia declarare.

Primum: An, cum multis Congregationibus, Religionibus, ſive Eccleſiis, vel Nationibus conceſſum ſit a Sancta Sede Apoſtolica, ut ſemel, vel pluries in ſingulis hebdomadis, vel menſibus celebrentur varia Officia per annum, v. g. de Sanctiſſimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Feſto duplici, vel ſemiduplici, liceat ejuſmodi Officía facere etiam in diebus ſanctæ Quadrageſimæ, Adventus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum, etiamſi de his diebus nulla ſit facta ſpecialis mentio in aliquibus Officiorum conceſſionibus?

Secundum: An dies impeditus Feſto duplici, vel ſemiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum eſt Officium dè Feſto duplici, vel ſemiduplici tranſlato; quemadmodum dicitur reſponſum fuiſſe olim a Sacra Congregatione; quod ſcilicet Feſtum duplex, vel ſemiduplex etiam tranſlatum, necnon dies Octavæ ſit dies impeditus reſpectu talium Officiorum?

Tertium: An Regulares abſque ſpeciali privilegio, ſed ſola communicatione privilegiorum aliarum Religionum poſſint addere nomen Sancti Fundatoris in Latiniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Miſſas conceſſas aliis Religionibus?

Sa-

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationnem Eminentiſsimi, & Reverendiſsimi D. Cardinalis Colloredo reſpondit.

Ad primum: *Negative, & hujuſmodi Indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, ſive cum jejunio, ſive abſque jejunio, nec in Feria ſecunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua ſecundum Rubricas rit reponendum Officium Dominicæ.*

Ad ſecundum: *Affirmative.*

Ad Tertium: *Negative in omnibus.*

Et ita declaravit, ad ſervari voluit. At inſuper, ut Declarationes, ſeu Decreta prædicta omnibus innoteſcant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Ingbirami Sac. Rit. Cong. Secret.

IN-

INDEX
CONSTITUTIONUM
AC
DECRETORUM

Quæ a Regularibus statutibus temporibus legi debent, & in hoc Codice continentur.

Constitutio CLEMENTIS VIII. de Largitione Munerum utriusque sexus Regularibus interdicta *Legen. singulis annis mense Januarii* pag. 3.

Ejusdem Constitut. declaratio ab URBANO VIII. confirmata. *Legen. ut supra*.

Decretum Sacræ Congregationis Sanctæ, & Universalis Inquisitionis latum coram san.mem.ALEXANDRO VII., quo prohibetur Superioribus Regularium, ne se ingerant in causis ad ipsam Sac. Congregationem spectan., & cum præcepto denunciandi Inquisitoribus suspectos de hæresi &c. *Legen. singulis annis die prima Martii cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium spectantibus, juxta Decretum fel.rec. Urbani VIII.prout* in pag.30.,*& exempla affigenda in publico loco Conventus, itaut ab omnibus Religiosis legi possint. Per Decretum autem ejusdem Sac. Congregationis a Clemente IX. adprobatum lectio superioris Decreti, & Constitutionum sequentium fuit prorogata per totum mensem Mart.* 22.

De-

Digitized by Google

Decretum Sac. Congregationis Sanctæ, & Universalis Inquisitionis coram san. mem. URBANO VIII. editum, quo Superioribus Regularium præcipitur, ut persæpe suos subditos commoneant de observantia, ac executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad supradictam Sac. Congregationem Sanctæ, & universalis Inquisitionis spectan. *Legen. feria vi. post Octavam Assumptionis B. M. Virginis, vel per totum mensem Augusti, ex speciali Decreto ejusdem Sac. Congreg., & exempla supradicti Decreti affigi debent in publico loco Conventus ut a Religiosis omnibus videantur, ac legantur.* 30.

Constitutio JULII III. contra impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, vel se imminiscentes ab ipsis Inquisitoribus non vocatos ad hujusmodi causas cognoscendas, vel Processus formantes &c., & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad cognitionem criminis hæresis. *Legen. ut supra.* 38.

Constitutio S. PII V. contra offendentes Statum, Res, & Personas Sanctæ, & Universalis Inquisitionis, necnon contra eorum complices, fautores &c. *Legen. ut supra.* 43.

Constitutio PII. IV., qua tribuitur facultas Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inquisitionis inquirendi, & cognoscendi contra Sacerdotes in actu, & causa Confessionis mulieres ad turpia provocantes. *Legen. ut supra.* 53.

Constitutio GREGORII XV. pro confirmatione, ac ampliatione superioris Constitutionis contra Sacer-

cerdotes ad turpia muliere sollicitantes in actu, vel occasione Confessionis. *Legen. ut supr.* 55.

Constitutio GREGORII XIII. tribuens jurisdictionem Inquisitoribus Sanctæ, & Universali Inquisitionis contra non promotos ad sac. Presbyteratus Ordinem Missam celebrantes, ac Pœnitentiæ Sacramentum ministrantes. *Legen. ut supra.* 62.

Constitutio CLEMENTIS VIII., qua decernitur, ab Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inquisitionis ad sacrum Præsbyteratus Ordinem non promotos Missas celebrantes, aut sacramentales Confessiones audientes, prævia degradatione sæculari Curiæ tradendos esse, ut debitis pœnis plectantur. *Legen. ut supra.* 65.

Constitutio URBANI VIII. pro confirmatione, ac ampliatione supradictæConstitutionis contra non promotos ad sacrum Præsbyteratus Ordinem Missam celebrantes, aut sacramentales Confessiones audientes, prævia degradatione Curiæ sæculari tradendos, etiam minores vigintiquinque annorum, dummodo iidem annum vigesimum expleverint. *Legen. ut supra.* 69.

Constitutio SIXTI V. contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, Magiæ, Negromantiæ, & quæcumque alia divinationum genera, & contra legentes, ac retinentes libros tractantes de iis omnibus. *Legen. ut supra.* 75.

Coustitutio URBANI VIII. pro innovatione supradictæ Constitutionis Sixti V., ac etiam contra Astrologos judiciarios &c., qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu de vita Romani Pontificis, aut ejus consaguineorum judicia

dicia ferunt, necnon contra eos, qui illos consulunt, cum indictione pænarum pro quibusvis personis. *Legen. ut supra.* 90.
Constitutio CLEMENTIS VIII., qua interdicitur Italis habitatiouem, & commorationem extra Italiam, ac in locis, in quibus non extat liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis. *Legen. ut supra.* 100.
Constitutio GREGORII XV. pro innovatione, & confirmatione superioris appositæ Constitutionis Clementis VIII., nec non contra hæreticos, ne quovis prætextu habitent, aut domos habeant intra Italiam, ac Insulans adjacentes, contra illorum fautores, receptatores &c., & cum indictione pœnarum &c. *Legen. ut supra.* 103.
Constitutio PAULI V., qua revocantur facultates Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo concessæ, cognoscendi causas suorum subditorum ad Sanctum Officium quomodolibet spectantes. *Legen. ut supra.* 106.
Constitutio PAULI V., qua innovantur, atque confirmantur Constitutiones Sixti V., & S. Pii V. contra publice defendentes, aut in Accademiis publieis docentes, sive concionem habentes in publico, Beatam Virginem Mariam conceptam esse in peccato originali, necnon contrarium opinionem damnantes ut erroneam, & sapientem hæresim, cum appositione pœnarum ipso facto incurren. a locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus contrafacientes hujusmodi inquireutibus, ac puniendos. *Legen. ut supra.* 115.
Decretum sac. Congregationis Sanctæ, & Univer-

salis Inquisitionis &c. coram san. mem. GREGORIO XV. pro declaratione, ampliatione, & confirmatione superioris Constitutionis, & quo prohibetur, donec per Sanctam Sedem fuerit alias definitum, in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quod Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali: ac ulterius prohibetur impugnare in publicis actibus contrariam opinionem, ac deea aliquo modo tractare, sub censuris, & pœnis in antedicta Constitutione inflictis ipso facto incurren. *Legen. ut supra.* 123.

Constitutio GREGORIO XV. pro revocatione quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, Societatibus, Congregationibus &c., exceptis oraculis factis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & eorum manibus firmatis. *Legen. ut supra*, 130.

Constitutio URBANI VIII. pro extensione supradictæ Constitutionis revocatoriæ concessionum vivæ vocis oraculo etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus factarum. *Legen. ut supra*. 135.

Constitutio GREGORII XV. qua revocantur licentiæ legendi, ac retinendi libros prohibitos quibusvis personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessæ. *Legen. ut supra*. 141.

Constitutio URBANI VIII. pro revocatione quarumcumque licentiarum legendi, ac retinendi libros prohibitos. *Legen. ut supra*. 144.

Decretum sac. Congreg. Sanctæ, & Universalis Inquisitionis URBANI VIII. jussu editum, quo prohibe-

hibe-

hibetur, non esse proponendas Imagines eorum nondum a S. Sede Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, vel laureolis, tabellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, sive eorum miracula enarranda, vel imprimenda non esse. *Legen. ut supra.* 148.

Decretum ejusdem sac. Congreg. coram san. mem. URBANO VIII. emanatum, quo prohibetur, ne degentes in Statu Ecclesiastico tam mediate, quam immediate S. Sedi subjecti, & ab eis libros ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, ac Magistri Sac. Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris licentia deferant, aut imprimendos transmittant. *Legen. ut supra.* 153.

Constitutio URBANI VIII., qua declaratur, quod Constitutiones Apostolicæ hactenus editæ, atque imposterum edendæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium, Regulares quantumvis privilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur. *Legen. ut supra.* 155.

Constitutio INNOCENTII XII. pro confirmatione, ac approbatione Decretorum Sac. Congr. Conc. Trid. Interpret. super celebratione Missarum, & cum declarationibus ab eadem Sac. Cong. auctoritate san.mem.Urbani VIII. desuper factis.*Legen. bis in anno, feria ii. scilicet post primam Dominicam Adventus, ac feria vj. post Oct.Corporis Christi,vel decem sequentibus diebus,ex speciali Decreto Sac. Cong.Episcoporum, & Regularium.* 163.

Decretum Sac. Cong. Conc. Trid. Interpret coram

URBANO VIII. editum super Regularibus apostatis, & fugitivis. *Legen. bis in anno cum aliis Decretis sequen. latis a san. mem. Clem. VIII. pro reformatione Regularium, ac institutione, receptione, & educatione Novitiorum.* 194.

Decretum ejusdem Sac. Cong. de Ejectis, & Ejiciendis, san. mem. INNOCENTII XII. jussu editum. *Legen. ut supra.* 200.

Decreta generalia fel. rec. CLEMENTIS PP. VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, & primum.

De Novitiis ad habitum Regularem, & Professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis. *Legen.* ut *supra.* 203.

Innovatio, & ampliatio ejusdem Decreti de Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis designandis. *Legen. ut supra.* 205.

Decretum pro reformatione Regularium tam Monachorum, quam Mendicantium cujusvis Ordinis, ac Statuti. *Leg. ut supra.* 208.

Decretum super casuum reservatione ab omnibus Superioribus Regularium observandum. *Legen. ut supra.* 219.

Formula concedendi facultates pro Novitiis ad Regularem habitum recipiendis in Monasteriis designandis. *Legen. ut supra.* 222.

Decretum super forma recipiendi Novitios ad habitum, & professionem. *Legen. ut supra.* 224.

Institutiones super receptione, & educatione Novitiorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis. *Legen. ut supra.* 226.

INDEX

AD APPENDICEM.

DEcreta Sac. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum jussu URBANI VIII. edita, & Constitutio PAULI II. contra alienantes Ecclesiarum, Monasteriorum, sive Conventum &c. mobilia pretiosa, atque immobilia, aut hæc ultra triennium locantes inconsulta eademmet Sacra Congregatione. 238. *usque nd* 244.

Decretum Sac. Congr. Conc. Tridentin. Interpretum jussu CLEMENTIS VIII. editum de Regularibus ordinandis ab Ordinariis Diœcesanis, & locorum, in quibus Monasterium, sive Conventus, in cujus familia extat Ordinandus, cum Superiorum suorum litteris dimissorialibus. 224.

Decretum Sac. Congreg. super Indulgentiis a CLEMENTE V. approbatum, nec Regulares communicent Sodalitatibus, & Confraternitatibus &c. Indulgentias iisdem Regularibus concessas: sed tantum eas, quas a S. Sede nominatim eis facultas communicandi concessa fuerit. 245.

Decretum Sac. Cong. super statu Reg. a CLEMENTE X. approbatum, quo omnibus Regularibus interdicitur cujuscumque Instituti, Congregationis &c. ne in eorum Monasteriis, Conventibus &c. ullus admittatur pro Tertiariis, Oblatis, Servientibus &c. nec pro hospitibus, sive postulantibus in habitu sæculari ad habitandum intra claustra, nisi completo anno suæ ætatis 20. 246.

De-

Decretum Sacræ Congregationis super Indulgentiis ab INNOCENTIO XI. approbatum, quo prohibetur mulieribus ingressus intra claustra Regularium, etiam occasione lucrandi Indulgentias. 247.

Decretum Sac. Congr. Conc. Trid. Interpretum a CLEMENTE IX. approbatum super accessu Regularium ad Monasteria Monalium, & cum declarationibus ejusdemmet Sac. Congregationis super dubiis extortis post editum supradictum Decretum. 247.

Decretum Sacræ Congregationis Conc. Trid. Interpret. a CLEMENTE XI. feliciter regnante approbatum de celebratione in Altari privilegiato, & declaratione clausulæ præfixionis numeri Missarum quotidie celebrandarum in quocumque Brevi adpositæ. 250.

Decreta Generalia Sac. Rit. Cong. etiam a feliciter regnante CLEMENTE XI. approbata circa Rubricas generales recitandi Officia per annum de SS. Sacramento, de Sanctis in diebus non impeditis &c., & si Regularibus licet addere in *Litaniis*, & *Confiteor* nomen Sancti Fundatoris. 253.

INDEX

MATERIARUM, AC NOTABILIUM.

Quæ in ſupra impreſſis Conſtitutionibus, ac Decretis continentur.

ACceſſus Regularium ad Monaſteria Monalium; atque cum iiſdem allocutio etiam per horæ quadrantem prohibetur. *In Appendice* Decret. Sac. Cong. Conc. Trid. Interpret. a Clem. IX. approbat. *pag.* 247, *&* 240.

Alienatio bonorum mobilium pretioſorum, aut immobilium, ac ultra triennium locatorum Regularium, aut Eccleſiarum interdicta. *In Appendice* Decret. Sac. Conc. Trid. Interpret. & Pauli II. Conſtit. 242, *&* 250.

Apoſtatæ, & fugitivi Regulares quomodo tractandi Decr. S.Conc. Trid.Interpr. ab Urbano VIII. approbat. *pag.* 294. & Ejecti, & Ejiciendi. 203.

Aſtrologiæ judiciariæ artem, aliaque Divinationum genera exercentis, libros de iiſdem tractantes legentis, vel retinentis pœna. Sixti V. Conſtitut. 75.

Eaque confirmata, atque aucta Urbani VIII. Conſtitut. 90.

Beatificatorum nondum, neque Canonizatorum. Vide Imagines horum.

Carceratum ex Cauſa Sanctæ, & Univers. Inquis. eximentis, vel ne inquiſitus ob eamdem cauſam car-

carceretur impedientis pœna. Sancti Pii V. Constitut. 39.

Casuum reservatio a Superioribus Regularium facienda. Decret. general. Clem. VIII. 219.

Celebratio Missarum in Altari privilegiato quando suffragatur pro lucratione Indulgentiarum, cum explicatione clausulæ in Brevi appositæ pro præfixione numeri Missarum quotidie celebrandarum. *In Appendice*. Decret. Sac. Congr. Conc. Trid. Interpretum a feliciter regnante Clem. XI. approbat. 250.

Conceptionis B. Mariæ Virginis. Constit. Pauli V. *pag.* 115. ac Decretum Congr. Sanctæ, & Univer. Inquisit. a Gregor. XV. approbát. 123.

Concessiones vivæ vocis oracula. Vide vivæ vocis oraculo.

Confessarii sollicitantes ad turpia in Confessione sacramentali a quibus inquirendi, & quanam pœna plectendi, Pii IV. Constit. *pag.* 52., & Gregorii XV. 55.

Confessarii monere debent sollecitatas in Confessione, ut sollicitantes Confessarios denuncient. Gregorii XV. Constitut. 50.

Confessionem sacramentalem audiendi ad sac. Presbyteratus Ordinem non promoti causa pertinet ad San. & Universal. Inquisitionem. Greg. XIII. Constitut. 62.

Ejusque pœna. Clem. VIII. Constit. 65.

Cui non suffragatur minoritas ætatis vigintiquinque annorum. Urbani VIII. Constit. 69.

Constitutiones Apostolicæ hactenus editæ, atque imposterum edendæ in concernentibus Fidei Ca-

tholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium, comprehendunt omnes Regulares, niſi expreſſe excipiantur. Urbani VIII. Conſtitut. 155.

Denunciari debent a Superioribus Regularium ſuſpecti de hæreſi Inquiſitoribus Sanctæ,& Univerſalis Inquiſitionis. Decret. Sac. Cong. S. Officii ad Alexand. VII. approbat. 23.

Educatio Novitiorum. Vide Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione &c.

Ejecti, & Ejiciendi Regulares ut incorrigibiles, quando, & quomodo. Decret. Sac. Cong. Concil. Trident. Interpretum ab Innocent. XII. approbat 200.

Facultates cognoſcendi cauſas ad S. Offic. ſpectan. ſubditorum Regularium,Superioribus eorumdem prohibentur. Pauli V. Conſtitut. 106.

Facultas communicandi Indulgentias Sodalitatibus, vel Confraternitatibus a Regularibus intelligitur ea, quæ a S. Sede conceſſa fuerit de talibus nominatim Indulgentiis, non de omnibus, quibus ipſi Regulares gaudent. *In Appendice*. Decret. Sacræ Congregationis ſuper Indulgen. approbat. a Clemente X. 246.

Formula, ſeu forma concedendi facultates pro Novitiis ad Regularem Ordinem recipiendis in Monaſteriis, & locis deſignatis, & ad Profeſſionem. Decret. Gen. Clem. VIII. 224., & 226.

Hæreticis in Italiæ, & adjacentium Inſularum locis commorari prohibetur, eorumque fautorum, ac receptatorum pœna. Greg. XV. Conſt. 103.

Hoſpites ne recipiantur ad habitandum in Monaſteriis, ac Conventibus Regularium, niſi ætatis annum

num vigesimum expleverint. *In Appendice*. Decret. Sac. Cong.super statu Regular. a Clem. X. approbat. 246.

Imagines horum omnium nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum cum radiis, splendoribus &c. proponi, tabellæ, aut luminaria ad eorum sepulchra apponi, eorumque gesta, miracula, revelationes &c. publicari, aut imprimi facere prohibetur. Dec. Sac. Cong. San. & Univers. Inquisit. ab Urbano VIII. approbat. 147.

Impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, eorumque complices, & fautores severe puniendi. Julii III. Constit. 38.

Ingerentes se in causis Inquisitionis hæreticæ pravitatis, præter Ordinarios, & Inquisitores, puniendi eadem Constit. 40.

Inquisitorum laicos ad criminis hæresis cognitionem admittentium pœna. Const. ut sup. 42.

Italis ad loca, in quibus liber, & publicus Catholicæ Religionis cultus non extat, proficisci, in eisque habitare prohibetur. Clem. VIII. Constitut. 100.

Largitio munerum Regularibus omnibus utriusque sexus interdicitur. Clem. VIII. Const. 3.

Ejusdem confirmatio, ac declaratio Urbani VIII. Constit. 16.

Libri ubicumque, & a quocumque compositi sine Cardinalis Vicarii, & Magistri Sac. Palatii in Urbe, & extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris licentia imprimi prohibentur. Dec. Congr. San. & Univ. Inquis. coram Urbano VIII. 153.

Licentiæ legendi, ac retinendi Libros prohibitos

 etiam

etiam a Summi Pontificibus conceſsæ revocantur. Greg. XV. Conſt. *pag.* 141., & Urbani VIII. Conſtit. 144.
In Litaniis, & Confiteor non licet addere nomen Sancti Fundatoris Religionis. *In Appendice.* Decret. Gener. Sac. Cong. Rituum. a feliciter regnante Clem. XI. approbat. 253.
Miſſarum onerum ſatisfactio. Vide ſatisfactio onerum Miſſarum.
Miſſas celebrantis ad ſac. Presbyteratus Ordinem non promoti cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregorii XIII. Conſtit. 62.
Ejusque pœna. Clem. VIII. Conſt. 65.
Cui non ſuffragatur ætatis minoritas vigintiquinque annorum &c. Urb. VIII. Conſt. 70.
Mulieribus non permittitur ingredi intra Regularium clauſtra, etiam cauſa lucrandi Indulgentias. *In Appendice.* Dec. Sac. Cong. ſuper Indulgentiis ab Innocentio X. approbat. 247.
Novitii non ſunt admittendi ad habitum, & profeſſionem niſi in Conventibus, vel Monaſteriis deſignatis, vel deſignandis. Dec. Gen. Clementis VIII. 203., & 205.
Oblati, Servientes, Tertiarii, Poſtulantes, ac etiam Hoſpites, & alii hujus generis nequeunt habitare intra clauſtra Regularium, niſi vigeſimum ætatis annum expleverint &c. *In Appendice*, Decret. Sac. Cong. ſuper ſtatu Regular. a Clement. X. approbat. 246.
Offendentium Inquiſitores, Miniſtros San. & Univerſ. Inquiſ. necnon Reorum denunciatores, accuſatores, vel teſtes pœna. S. Pii V. Conſt. 43.
Offi-

Officia per annum v. g. de SSmo Sacramento, ac de Sanctis in diebus non inpeditis quando sunt recitanda. *In Appendice*. Dec. Gen. S. Cong. Rit. a felic. regnante Clem XI. approb. 253.

Ordinandi sunt Regulares ab OrdinariiisDiœcesanis & locorum, in quibus situm est Monasterium, sive Conventus, in cujus familia extat Ordinandus, cum dimiſsorialibus Superiorum Regular. *In Appendice*. Dec. Sac. Cong. Conc. Trid. Interp. a Clemente VIII. approbat. 244.

Postulantes, ac alii hujus generis nequeunt intra claustra Regul. habitare, nisi vigesimum annum ætatis expleverint. *In Appendice*. Dec. S. Cong. super statu Regul. a Clem. X. approbat. 246.

Receptio Novitiorum tam ad habitum, quam ad Profeſsionem, nisi in Conventibus, aut Monasteriis designatis facien. Decret. General. Clement. VIII. 205., & 206.

Reformatio Regularium tam Monachorum, quam Mendicantium &c. sancita. Decret. Gen. Clementis VIII. 208.

Regulares omnes quomodolibet privilegiati comprehenduntur in Constitutionibus Apostolicis concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitioni Officium, hactenus editis, & edendis, nisi in eis specialiter excipiantur. Urb. VIII. Constit. 155.

Satisfactio onerum Miſsarum perpetuarum,sive manualium omnimode facien. Costit. Innocent. XI. in confirm. Dec. Sac. Cong. Conc. Trid. Interpretum una cum Declarationibus ejusdem Sac Cong. ab Urbano VIII. approbat. 163

Ser.

Servientes, aut alii hujus generis &c. non sunt admittendi ad habitandum intra Regularium claustra, nisi vigesimum ætatis annum expleverint. *In Appendice*. Dec. Sac. Cong. super statu Regul. a Clem. X, approb, 246.

Superiores Regularium tenentur suos subditos commonere de observatia, ac omnimoda executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Sanctam, & universalem Inquisitionem pertinen. Dec. Cong. San. & Univers. Inquisit. ab Urbano VIII. approb. 30.

Superioribus Regularium prohibetur se ingerere in causis ad S. Officium spectan., & cum præcepto denunciandi Inquisitoribus suspectos de hæresi. Decret. Congr. San. & Universal. Inquisit. ab Alexand. VIII. approbat. pag. 23., & Constitut. Pauli V. 104.

Vivæ vocis oraculo concessionum Regularibus factarum revocatio. Greg. XV. Const. 130.

Extensio ejusdem Const. etiam ad S.R.E. Cardinales. Urbani VIII. Const. 135.

FINIS.

DE

DECRETUM

Feria v. die 5. Augusti 1754.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO DOMINO BENEDICTO Divina Providentia PAPA XIV. & Emis, ac Rmis DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER sollicite animadvertens, quam grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam sæculares quam Regulares cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimendæ, vel in actu sacramentalis Confessionis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad sortilegia, præter pœnas a Jure, & Apostolicis Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorii XV. contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitationem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem. Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superiori-

bus

bus, ac Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti & de prædictis, aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in anno, idest Feria sesta post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos commonendos curent, ejusdemque commonitionis coram suprema Congregatione juratum testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellonus S. Romanæ. & Universalis inquisitiones Not.

Loco ✠ Sigilli.

Let-

Lettera circolare della Sag. Congregazione della Disciplina Regolare da leggersi in pubblico Refettorio da' Religiosi due volte l'anno.

Rev. Padre. FRequenti sono stati i ricorsi, che in diversi tempi si sono fatti a questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare, della grave ignoranza, che vi era tra Laici, e Conversi di molte Religioni, non solo degli obblighi, che sono particolari del loro proprio Stato, ma anche della Dottrina Cristiana, e delle cose più importanti di nostra Santa Fede; e con quel premuroso zelo, che doveva, non ha mancato con replicate Lettere Circolari de' 9. Novembre 1709. e de' 20. Febraro 1739. inculcare a' Superiori Generali gli ordini più pressanti, che in ogni Convento in ciascuna Domenica dell' anno da un Padre da destinarsi dal Superior Locale si spiegasse ai Religiosi Professi nello stato Laicale, e precisamente a'Questuanti, la Dottrina Cristiana, il Catechismo, ed ancora qualche punto della Regola, premendo sopra tutto su di ciò, che riguarda i doveri della vita Religiosa, che professano.

Non ostante però tutti questi replicati ordini di essa Sagra Congregazione continuano, ed in iscritto, ed in voce le querele degli zelanti Religiosi, che la spiega della Dottrina Cristiana a'Conversi venga trascurata, anche nelle più osservanti Religioni, tanto che alcuni di essi Religiosi con lagrime hanno attestato, ritrovarsi in essi una sì cras-

crassa ignoranza, che non sappiano nè anche i principali Misteri di nostra Santa Fede.

Per riparare adunque ad un tanto lagrimevole disordine, ha creduto questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare, anche con espressa approvazione della SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE, che si eccitasse il lodevole zelo di Vostra Paternità, affinchè con viva ed efficace Lettera Circolare a tutti i Provinciali d' Italia, ed Isole adjacenti faccia lor conoscere il debito preciso del loro Officio, d'invigilare su de' Superiori Locali per l'esatto adempimento di un' obbligo di rilievo, qual' è l' istruzione de' loro Conversi nella Dottrina Cristiana, e lo stretto conto, che dovranno rendere a Dio dell' altrui ignoranza, ordinando ad essi Superiori Provinciali.

Primo. Che nel ricevere i Conversi alla Religione, la principal cosa, su cui debbono essere esaminati, sia sulla Dottrina Cristiana, secondo viene specialmente prescritto dai Decreti della Sa. Me. di Clemente VIII. *de Educatione Novitiorum*; e non trovandoli ammaestrati, come conviene, in niun conto li ricevano.

Secondo. Che in tutte le maniere, senza che vi sia scusa alcuna, che possa darne esenzione, facciano in tutti i Conventi, in ciascheduna Domenica, o altro giorno della Settimana, che dal Superior Locale sarà stimato più opportuno, ai Laici Professi, Terziarj, o Oblati, da un Padre, ch'egli giudicherà capace, spiegare la Dottrina Cristiana, il Catechismo, e qualche punto della

la Regola, che riguarda i doveri, e gli obblighi precisi della loro vita Regolare, e specialmente appartenenti al voto di Povertà.

Terzo. Che portandosi essi Provinciali in Visita, come altresì qualche altro in grado di Visitatore, tra le più importanti cose, che con maggior premura debbano inquirere, sia l'informarsi, se i Superiori Locali facciano adempire una tal spiega della Dottrina Cristiana, e se esattamente si eseguisca; esaminando anche i detti Laici, con osservare, come siano in quella istruiti; e nel caso che ritrovino dell' ignoranza ne'medesimi, o che tal'esercizio non sia esattamente praticato, rigorosamente gastighino ed essi, ed i Superiori Locali a misura della loro trascuraggine, anche con privarli, e sospenderli dall' Officio: come dalla Sagra Congregazione non si mancherà, essendo avvisata, che si usi da qualche Superiore Locale della negligenza, di procedere a quei condegni gastighi, anche di privazione di voce attiva, e passiva, ed altri, che crederà convenevoli.

Quarto. Ed acciocchè si mantenga sempre vivo ne' Superiori Locali l'adempimento di tal Ordine, è mente della Sagra Congregazione, che questa sua Lettera da' medesimi si faccia leggere due volte l'anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella stessa maniera, che si pratica di altri simili Ordini.

E' sicura la stessa Sagra Congregazione, che Vostra Paternità non tralascierà col suo commendabile zelo adempire quanto le viene prescritto, invigilando nella più attenta ed efficace maniera; che

che un dovere di sì grande importanza, qual' è l'istruzione nella Cristiana Dottrina in persone Religiose, sia nel di lei Ordine eseguito con ogni esattezza. E nell' attendere il rincontro dell' esecuzione, che si sarà sollecitamente data ai Comandi dell'EE. Loro, auguro alla Paternità Vostra ogni felicità. Roma 15. Marzo 1758.

Al piacer di Vostra Paternità

F. G. A. Card. Guadagni Prefetto.

Dom. Arciveſcovo di Nicomedia Segretario.

Lettera circolare della Sac. Congregazione ſopra la Diſciplina Regolare, da leggerſi in pubblico Refettorio da Religioſi due volte l'anno unitamente coll' antecedente emanata li 15. Marzo 1758.

Rev. Padre. QUesta Sagra Congregazione della Disciplina Regolare dopo le serie sue replicate insinuazioni e comandi dati a tutti i Capi delle Religioni esistenti nell' Italia, e Isole annesse, specialmente colle Circolari dei 9. Novembre 1709., dei 20. Febrajo 1739., e più recentemente dei 15. Marzo 1758., di dover invigilare, acciò in ogni Monastero, Collegio, Case Regolari, e Conventi delle respettive loro Religioni, e Istituti, in ciascheduna Domenica, o Festa dell' anno fosse da un Padre Sacerdote, da destinarsi dal Superiore Locale spiegata in ora determinata a tutti i Religiosi Laici, e più precisamente ai Questuanti la Dottrina Cristiana, il Catechismo, ed ancora

cora qualche punto della Regola, premendo sopratutto su ciò, che riguarda i doveri della vita Religiosa, che professano, si era lusingata, che fosse rimediato finalmente alla perniciosa ommissione di un'obligo così importante; Ma dalle replicate querele, che suol ricevere tanto in scritto, che in voce, e dalle condonazioni, che si domandano dai Superioti negligenti delle meritate pene, sentendo con suo indicibil cordoglio, che venga da molti Superiori locali negletta l'esecuzione di questo così essenziale dovere, con grandissimo danno di tutte quelle anime, che per difetto della necessaria istruzione rimangono nella crassa ignoranza de' punti, ed articoli i più rilevanti, e più principali non solo della loro Regola, ma di quelli ancora della Fede, e Disciplina Cristiana, crede spediente di rinnovare con più calore e premura gli ordini già dati per eccitare con maggior efficacia il zelo de' Superiori Generali, e Provinciaii, a procurare che sia generalmente eseguita una disposizione tanto salutare, con punire esemplarmente colle pene comminate delle citate Lettere Circolari i Superiori Locali negligenti a deputare chi insegni le sopraddette cose, acciò non s'incorra nel rimprovero fatto dal S. Profeta Geremia *Cap. 4. v. 4. Parvuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis*, dichiarando esser degni delle medesime pene, anche quei Superiori Locali, che fatta la deputazione del detto Religioso Sacerdote, ommettessero poi d'invigilare, che dal medesimo sia puntualmente eseguita, e che non punissero rigoro-

sa-

samente quelli, che dovendo intervenire alla spiegazione, colpevolmente se ne esentano.

Acciocchè però le sudette cose siano più esattamente osservate, confermando quanto si ordina nelle dette citate Circolari, stabilisce inoltre questa Sagra Congregazione, che sia cura de' Superiori maggiori di prescrivere a tutti i Visitatori delle Provincie, e Padri Provinciali, di esigere nell'atto della Visita dai Superiori Locali una nota circostanziata tanto del nome del Religioso Sacerdote da loro assegnato a far detta spiegazione, quanto de' giorni precisi, in cui è stata fatta dentro l'anno, e del nome di tutti quei Religiosi Laici, Professi, o Novizj, o Oblati, o Donati, o Terziarj, che vi sono di volta in volta intervenuti, o del gastigo dato a quelli, che volontariamente avessero ricusato, o negletto d'intervenirvi.

Perchè poi il prendersi una non men prudente, che diligente sollecitutine di tutto quello, che appartiene non solo al buon essere della vita, ma molto più ancora alla salvezza eterna di quelli, che s'impiegano interamente al comodo vantaggio universale, e servigio delle Religioni, servendole giorno e notte, che e Domestici, o Famigliari si chiamano, è tanto indispensabile, che vengono considerati dall'Apostolo peggiore degl' infedeli quei che la trascurano *ad Tim. 1. Cap. 5. vers. 8. Qui suorum maxime Domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior*: Quindi non molta sorpresa ha intesa questa Sagra Congregazione, che molte Case Religiose, Monasterj, Conventi, e Collegi dell'Italia sia talmen-

mente negletta l'Istruzione di quei Secolari Laici, i quali comecchè unicamente, o principalmenie impiegati al servigio de'Religiosi, vengono quasi sd esser riputati membri delle Comunità Regolari, a cui sono addetti, e di cui sono continui Famigliari, e Commensali, che rimanghino nella più deplorabile ignoranza delle cose le più necessarie da credersi, e degli obblighi indispensabili del Cristiano, ignoranza tanto più compassionevole, quanto che esenti tali Persone per disposizione Canonica, e specialmente della Costitutione *Superna* di Clemente X. dalla cura immediata de'Parochi,non possono neppur questi supplir alla crassa e dannevole negligenza de'loro Padroni; onde i miseri in mezzo a quelli, che per professione,ed Istituto dovrebbero adoperarsi con zelo, e sollecitudine per la loro eterna salute,rimangono ignari di tutte quelle cognizioni, o necessarie, o che possono facilitargliene il sospirato conseguimento.

Mossa pertanto la Sag. Congregazione da tutti questi gravi riflessi, e stimolata principalmente dal vivo Oracolo,Paterno zelo, ed espresso Comando della Santità di Nostro Signore CLEMENTE XIII. felicem. Regnante, ordina e prescrive, che sotto le medesime pene comminate dalle Lettere Circolari sopraddette, di privazione, e di sospensione dall'Officio, di privazione di Voce attiva, e passiva, siano obbligati altresì i Superiori Locali a costringere tutt'i loro Famigliari Secolari Laici, ad intervenire alla Dottrina Cristiana, ed Istruzioni, che in virtù delle medesime

sime Lettere sono tenuti di far fare una volta almeno alla settimana ai loro Conversi, altrimenti oltre allo stretto conto, che render ne dovranno a Dio, trascurando questo troppo loro preciso dovere, incorreranno irremisibilmente nelle suddette pene, ed altre maggiori ad arbitrio di questa Sagra Congregazione, la quale perciò ne incarica la coscienza de' Superiori maggiori, e Provinciali, affinchè questa sua disposizione sia in tutte le sue parti puntualmente eseguita. Ed acciocchè si mantenga sempre presente tuttociò, che di sopra si è detto, vuole la medesima Sagra Congregazione, che questa sua Lettera unitamente con quella dei 15. Marzo 1758. di sopracitata sia fatta leggere da ciaschedun Superiore Locale due volte all'anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella stessa maniera, che si pratica di altri simili Ordini.

Non dubita questa Sag. Congregazione, che Vostra Paternità adempirà col suo commendabile zelo quanto di sopra gli è ingiunto, e ne procurerà con tutto il rigore l'esatta esecuzione, ed attendendo il riscontro della medesima, auguro alla Paternità Vostra ogni felicità. Roma 30. Settembre 1765.

Al Piacer di Vostra Paternità.

P. G. Card. Guglielmi Prefetto.

G. Lascaris Patriarca di Gerusalemme Segretario.

MAG 2012686

al-
en-
an-
iso
ad-
ue-
in-
, e
sia
Ed
ò,
gra
a-
a-
re
io
si

ra
lo
rà
en-
lla
et-

Digitized by Google

Digitized by Google